

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-11C/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522202122
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3522202122.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v sporovom konaní žalobcov 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX XX, C. D. XXX/X, 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX XX, C. D. XXX/X, 3/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. G. XXX, všetci traja zastúpení Mgr. Julianou Sumkovou, advokátkou, so sídlom Nové Mesto nad Váhom 915 01, Weisseho 16A, proti žalovanej A. H. B., I. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX XX, C. D. XXX/X, zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin BARTKO – JUDr. Silvia BARTKOVÁ, IČO: 42 021 626, so sídlom Trenčín 911 01, Piaristická č. 6667, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.07.2022, zmenenou dňa 19.01.2024 žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadali, aby súd určil, že spoluvlastnícky podiel vo výške 1 - ice na nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v k. ú. A., obec A., okres A., zapísaných v LV č. XXX, a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na KN parc. reg. „C“ č. 409, KN parc. reg. „C“ č. 409 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 312 m², KN parc. reg. „C“ č. 410 - záhrada o výmere 281 m², (ďalej len ako „spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach“) patrí do dedičstva po nebohej J. B., I. F., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa 17.03.2021. Zároveň žiadali, aby im súd proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Uviedli, že darovacou zmluvou, uzatvorenou dňa 28.10.2003, žalobca 1/ spolu so svojou už v súčasnosti nebohou manželkou J. B., previedol na žalovanú spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach. Súčasťou darovacej zmluvy bolo aj zriadenie vecného bremena práva doživotného bývania a užívania darovaných nehnuteľností, v prospech darcov – žalobcu 1/ (A. B.) a manželky žalobcu 1/ (J. B., I. F.) a tiež povinnosť opatery a starostlivosti v čase nemoci a staroby pre povinných žalobcu 2/ (E. B.) a žalovanú (A. H. B.). Predmetné nehnuteľnosti nadobudol do bezpodielového spoluvlastníctva žalobca 1/ spolu so svojou manželkou J. B. kúpou a následnou výstavbou. Dom postavili v roku 1983 vlastnými silami a so značným vynaložením vlastnej práce a úsilia. Keďže žalobca 2/ (syn E. B.) so žalovanou boli manželia, bývali s darcami v predmetných nehnuteľnostiach, aby sa cítila u žalobcu 2/ ako doma, aby cítila, že ju prijali medzi seba ako vlastnú, sa žalobca 1/ so svojou manželkou rozhodli, že dom prevedú do podielového spoluvlastníctva žalobcu 2/ (syna) a žalovanej, každému v podiele 1 - ice. Podmienkou bolo zriadenie vecného bremena práva doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností, ako aj osobná povinnosť oboch obdarovaných (žalobca 2/ a žalovaná) sa o darcov postarať v starobe,

chorobe a poskytnúť im potrebnú pomoc. Pred cca 5 rokmi žalovaná z rodinného domu odišla a prestala užívať predmetné nehnuteľnosti, súviselo to s rozvodovým konaním so žalobcom 2/ (synom E. B.) a ich narušenými vzťahmi. Už pred týmto odchodom sa dlhodobo od darcov žalovaná stránila, nesmeli ísť napr. na balkón, keď ona bola na záhrade, vadilo jej, keď sa stretali v spoločných priestoroch, hoci jej žalobca 1/ so svojou manželkou na narušenie vzťahov nedali žiaden dôvod. Žalobca 1/ so svojou manželkou užívali poschodie, obdarovaní (žalobca 2/ a žalovaná) mali k dispozícii prakticky vlastnú bytovú samostatnú jednotku na prízemí. Po odchode z predmetných nehnuteľností žalovaná prestala absolútne s darcami komunikovať, hoci už nejakú dobu predtým bola rezervovaná a stránila sa ich prítomnosti. Od odchodu zo spoločných nehnuteľností ich ani jedenkrát nenavštívila, nenapísala blahoželanie k sviatku, nezaujímal sa o to, či niečo nepotrebujú, či netreba s niečím pomôcť, či netreba k lekárovi, ani jedenkrát nezavolať ako sa majú, a to napriek tomu, že má v nehnuteľnostiach trvalý pobyt a chodí jej tam stále pošta. Asi pred 5 rokmi začal mať žalobca 1/ zdravotné problémy, najprv s chrbticou chodil po lekároch, postupne sa situácia zhoršovala, potreboval palice. Žalobca 2/ (syn E. B.) pracoval vo viacerých prácach, chodil z práce do práce, a bolo ťažké, aby žalobcovi 1/ poskytol potrebnú pomoc. Žalovaná o tomto vedela, nielen od detí (vnúčať žalobcu 1/), ale tiež z informácií, ktoré mala v čase, keď odchádzala. V roku 2021 nečakane zomrela manželka žalobcu 1/, ani v tomto období neprejavila žalovaná najmenší súcit a záujem, neprišla ani na pohreb. Žalobca 1/ vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav bol nútený absolvovať operácie, po ktorých bol odkázaný na pomoc druhej osoby. V roku 2020 bol operovaný na chrbticu v Bratislave na súkromnej klinike MEDISIMO Petržalka dvakrát, šrobovali mu 2 x platničky, mal veľké bolesti. V novembri 2020 bol druhýkrát operovaný, mal veľké bolesti, nemohol ani stúpiť na nohu, chodil iba s pomocou a o paliciach. Na jeseň 2021 dostal srdcový infarkt. Následne bol dvakrát operovaný, robili mu trojitý bypass, bola to dlhá a ťažká operácia. Bol hospitalizovaný v rôznych nemocniciach, bol dvakrát na liečení, ani jediný krát žalovaná neprejavila záujem, nezavolať, nespýtala sa, či niečo nepotrebuje, neprejavila od svojho odchodu o žalobcu 1/ ani o jeho ženu žiadny záujem, ani snahu o pomoc. Aj po operáciách a liečení má žalobca 1/ vážne zdravotné problémy, o ktorých bola informovaná, či už od vnúčať, syna žalobcu 1/ (žalobcu 2/), alebo v súdnom konaní. Žalobca 1/ nemôže dobre nič chytiť do ruky, má stále bolesti, musí sa šetriť, je odkázaný na pomoc druhej osoby. To, že sa žalovaná nezaujíma, nepomáha, nestará sa a prakticky ju darcovia vôbec nezaujímajú, žalobca 1/ vníma ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, za veľkú nevďačnosť, keď žalovaná neprejavila žiaden záujem ani snahu o pomoc o darcov a ako sa k nim zachovala. Ničím jej neublížili, práve naopak, pomáhali s deťmi, pokiaľ vládali, poskytli bývanie, žalovaná však neprejavila žiadnu vďačnosť a súcit. Navyše k pomoci a starostlivosti sa žalovaná zaviazala formou osobného záväzku priamo v darovacej zmluve. Navyše žalovaná doteraz po celú dobu bývala na A. (okrem výkonu práce v K.), teda mala možnosť kedykoľvek navštíviť žalobcu 1/ a jeho manželku. Napriek tomu, že v darovaných nehnuteľnostiach má žalobca 1/ stále doživotné právo bývania a užívania, dozvedel sa dodatočne, že voči druhému podielovému spoluvlastníkovi – synovi žalobcu 1/ (žalobcovi 2/), podala žalovaná žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva k domu a prísluším nehnuteľnostiam, v ktorej sa od syna žalobcu 1/ (žalobcu 2/) domáha vyplatenia 1 - ice trhovej ceny bez ohľadu na to, že dom je zaťažený vecným bremenom, že žalobca 2/ (syn) spláca náklady spojené s rekonštrukciou (na ktorých sa odmieta podieľať), a v dome býva syn žalovanej. Po rozvode manželstva syn žalobcu 1/ (žalobca 2/) splácal celú pôžičku za rekonštrukciu domu, ktorým sa zvýšila tržobná hodnota nehnuteľnosti, pričom na týchto sa odmieta žalovaná podieľať, ako aj znášať polovicu týchto nákladov. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaná nijako nepričinila o zhodnotenie domu, spoluvlastnícky podiel získala darom od žalobcu 1/ zadarmo, a následne sa voči darcom zachovala v rozpore s dobrými mravmi, neposkytla im žiadnu pomoc v chorobe, starobe, ani opateru, žalobca 1/ považuje požiadavky žalovanej na vyplatenie 1 - ice trhovej ceny nehnuteľností za konanie v rozpore s dobrými mravmi, nemorálne, zištné a bezcharakterné. S ohľadom na vyššie uvedené považuje žalobca 1/ konanie žalovanej ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, prístup k žalobcovi 1/, k jeho manželke p. J. B., žalobcovi 2/ (A. B.) za neospravedliteľný, sebecký, založený na získaní majetkového prospechu bez akejkoľvek protihodnoty. Z týchto dôvodov zaslal žalovanej dňa 26.04.2022 Výzvu na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, čo je možné považovať za odstúpenie od darovacej zmluvy. Túto si prevzala dňa 04.05.2022. Týmto sa darovacia zmluva zo dňa 28.10.2003 v časti týkajúcom sa daru voči žalovanej zrušila. Žalovaná výzvu riadne prevzala, avšak odmieta akceptovať vrátenie daru. Ani po tejto výzve sa v správaní žalovanej nič nezmenilo, so žalobcom 1/ sa nijak nespojila, ani nekomunikuje, nenavštívila ho, ani neponúkla žiadnu pomoc, či už osobne, alebo aspoň sprostredkovane cez deti. Hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaného voči žalobcovi 1/ a zaslaná výzva darcu žalovanej (obdarovanému), má za následok zánik darovacieho vzťahu. K zániku darovacieho vzťahu dochádza okamihom, kedy prejav vôle darcu dôjde obdarovanému. Týmto okamihom sa obnovuje pôvodný právny vzťah. Z vyššie uvedených skutočností

je zrejmé, že žalovaná sa voči žalobcovi 1/ správala ako aj naďalej správa tak, že hrubo porušuje dobré mravy. Okamihom dovolania sa vrátenia daru došlo k platnému vráteniu darovaných nehnuteľností späť žalobcovi 1/ (darcovi), t.j. k zrušeniu darovacej zmluvy a obnoveniu vlastníctva ex nunc. Je teda zrejmé, že ďalším vlastníkom predmetných nehnuteľností je v súčasnosti žalobca 1/. Naliehavý právny záujem na určovacom rozsudku je daný ochranou vlastníckeho práva žalobcu 1/, pričom určujúci rozsudok je súčasne podkladom na zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Súčasne takáto žaloba je prostriedkom na odstránenie neistoty a spornosti vo vzájomných vzťahoch medzi žalobcom 1/ a žalovanou a priamym prostriedkom nápravy, týmto určením sa vyriešia sporné právne otázky medzi účastníkmi konania a vytvorí sa pevný právny základ pre budúce právne vzťahy.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili listinné dôkazy, a to darovaciu zmluvu, zmluvu o zriadení vecného bremena, výpis z LV č. XXX, lekársku dokumentáciu, výzvu na vrátenie daru + doručenkou, žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

4. Žalovaná sa k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila s tým, že so žalobou nesúhlasí. Túto ako skutkovo neopodstatnenú a právne nedôvodnú navrhla zamietnuť v celom rozsahu a žalobcov zaviazat' k náhrade trov konania. Vo svojom vyjadrení odmieta, že by som sa voči žalobcovi 1/ ako jej bývalému svokrovi a jeho manželke ako jej bývalej svokre vôbec niekedy dopustila konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, nie to ešte konania, ktoré by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi tak, ako to vyžaduje § 630 Občianskeho zákonníka. V skutočnosti za podaním žaloby nie je nejaké údajné konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi, ale dôvod podania žaloby o určenia vlastníckeho práva je čisto zištné konanie syna žalobcu 1/ (žalobcu 2/), ktorý sa bráni všetkými možnými prostriedkami tomu, aby žalovanej vyplatil majetkové vyrovnanie po rozvode ich manželstva, na ktoré má žalovaná právny aj morálny nárok. Žalovaná uzavrela so synom žalobcu 1/ (žalobcom 2/) manželstvo dňa 14.10.1995 a toto bolo rozvedené po takmer 22 rokoch jeho existencie, rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/16/2017-33, ktorý sa stal právoplatným dňa 11.10.2017. A hoci počas trvania manželstva spoločne rekonštruovali a zveľadovali rodinný dom súp. č. XXX, ani päť rokov od rozvodu manželstva doposiaľ syn žalobcu 1/ (žalobca 2/) žalovanej neposkytol žiadne majetkové vyrovnanie. Počas manželstva do spoločnej nehnuteľnosti investovali žalovaná so žalobcom 2/ množstvo ich peňazí a voľného času a túto spoločne prerobili a zveľadili, čím nepochybne získala na svojej hodnote. Žalovaná má tak právo na vyplatenie zo spoločne zveľadenej nehnuteľnosti a toto svoje právo si pre nechotu syna žalobcu 1/ (žalobcu 2/) k spravodlivej dohode, po práve uplatnila žalobou na súde. Vec je vedená na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 4C/40/2019 a v tejto doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Pre žalovanú je veľmi ťažké vracat' sa do minulosti, k veciam, na ktoré chce zabudnúť a nemyslieť už na ne, nakoľko to, čo sa žalovanej v minulosti v manželstve so synom žalobcu 1/ (žalobcom 2/) stalo, žalovanú veľmi hlboko vnútorne zasiahlo a následky prežitých udalostí a strastí si nesie na svojej duši doposiaľ. Situácia, do ktorej ju urážkami a nepravdami dostali žalobca 1/ a žalobca 2/ (syn žalobcu 1/), aj touto žalobou už presahujú všetky medze slušnosti, a preto žalovaná chce na tieto vo svojom vyjadrení reagovať. Hlavným dôvodom aktuálneho súdneho sporu a tejto žaloby je tá skutočnosť, že syn žalobcu 1/, žalobca 2/ (E. B.) žalovanej vôbec nechce vyplatit' po rozvode žiadnu sumu na vyrovnanie ich spoločného majetku, čo je pre žalovanú neprijateľné. Žalobca 2/ (E. B.) nedbal a tak použil svojho otca – žalobcu 1/ na to, aby sa žalovanej ešte viac pomstil za to, že od žalobcu 2/ odišla, s čím sa stále zrejme žalobca 2/ nedokáže vyrovnat'. Podľa žalovanej však pre pochopenie osobných i majetkových vzťahov zúčastnených osôb je potrebné popísať aj podstatné okolnosti z ich manželstva. Vyjadrenia žalobcu 1/ na adresu žalovanej sú neopodstatnené a v podstate žalovanú urážajúce a v žiadnom prípade sa s nimi nestotožňuje. Žalovaná sa za syna žalobcu 1/ - žalobcu 2/ (E. B.) vydala z lásky. Nasledovala svojho manžela (žalobcu 2/) a odišla od svojich rodičov bývať k svokrovcovi – žalobcovi 1/ a jeho manželke. Pôvodne ako najmladšia dcéra mala zostať bývať v 3-izbovom byte v činžiaku. Žalobca 2/ (manžel) túto ponuku odmietol, nechcel bývať v králikárni, ako sa sám vyjadril. Tak išli bývať k jeho rodičom. Jeho brat tam nechcel zostať bývať, išli so švagrinou do bytu, na ktorý im prispeli aj svokrovcovia, aj rodičia švagrinej, aby mali súkromie. Žalovaná tak prišla bývať do úplne nového prostredia, plná očakávaní a plánov do budúcnosti so svojím manželom (žalobcom 2/). Mala prácu a študovala popri zamestnaní druhý ročník na vysokej škole. Manžel (žalobca 2/) sa vrátil z povinnej vojenskej služby, našiel si aj on prácu a postupne plánovali budúcnosť. Nebolo to jednoduché. Vychovali ju k skromnosti a váženiu si vecí, čo má. Nikdy nemala prehnané očakávania a vážila si, že má kde bývať a pristupovala k svojim povinnostiam zodpovedne. Túžila po živote plnom lásky a porozumenia s milujúcim manželom. Životný štýl jej svokrovcov sa úplne líšil od toho, na čo bola zvyknutá. Snažila sa v novom prostredí zadaptovať a prispôbiť sa. Od samého začiatku jej chýbalo viac súkromia. Nebolo

to pre ňu jednoduché. Finančne na tom neboli moc dobre, ale zvládali sme to. Postupne v dome i v jeho okolí robili zmeny, aby sa im všetkým žilo lepšie. Skončila vysokú, narodil sa im syn, zostala na materskej. Po dvoch rokoch nastúpila do práce, lebo žiť z jedného príjmu bolo náročné. Manžel (žalobca 2/) začal jazdiť na kamióne. Počas manželstva mali spoločný účet. Buď peniaze ušetrili, alebo si zobrali úvery a splácali ich. Vzhľad domu sa menil v interiéri i exteriéri. Svokrovci si pochvaľovali. Postupne vymenili na celom dome plastové okná, plynový kotol, vybudovalo sa zádverie vo vchode, vymenili sa vchodové a garážové dvere. Vykonali viacero ďalších opráv a rekonštrukcií. Robili v ich domácnosti rekonštrukcie a zútulňovali si bývanie. Na tieto práce si museli zobrať aj úvery, ako napríklad v roku 2004 z PSS, a.s. Žalovaná od začiatku ich manželstva bola svokrovcom vždy, keď potrebovali, nápomocná. Chodievala aj k ich rodičom, keď ešte žili a pomáhala im. Manželstvo jej svokrovcov nebolo ideálne. Svokor mal problém s alkoholom a tým sa celá situácia i atmosféra v domácnosti narúšala. Postupne sa to stupňovalo a bolo to neúnosné. Svokor na svokru pod vplyvom alkoholu stále častejšie vulgárne útočil a vyhánal ju z domu. Veľakrát prišla za žalovanou, aby sa pred ním schovala a dal jej pokoj. Stalo sa, že pred ním utiekla aj k susedom. Vždy sa jej snažila pomôcť a vypočula si ju. Hádky mali často krát takú intenzitu, že ich bolo počuť von. Bolo to v období, kedy mal manžel (žalobca 2/) dve práce, takže bývala sama doma a toto zažívala. O tom, čo sa deje doma, mohla manželovi (žalobcovi 2/) povedať len telefonicky. Keď prišiel domov, tak sa s otcom hádali, žalobca 2/ sa mu snažil dohovoriť, ale nemalo to žiaden efekt. Keď sa svokrovci hádali, nezáležalo na tom, či bol deň alebo noc. Vypočula si veci, ktoré by radšej nechcela vedieť ani počuť. V tomto období sa s manželom (žalobcom 2/) bavili aj o tom, že by odišli, ak sa situácia nezmení, rozprávali sa o tom aj s jeho bratom, ktorý pár krát prišiel, keď sa hádali a taktiež sa snažil svojmu otcovi (žalobcovi 1/) dohovoriť. Bolo to také zlé, že svokor (žalobca 1/) prišiel aj o prácu. Pridružili sa aj zdravotné problémy a bolo treba zasiahnuť. Snažili sa situáciu riešiť protialkoholickým liečením. Nebolo to jednoduché, ale spolu s manželovým bratom ho presvedčili. Liečenie mu aj zaplatili. Psychicky podporovali svokru a pri návštevách v protialkoholickom liečebni podporovali spoločnými silami svokra (žalobcu 1/). V čase, keď sa svokrovci rozhodli, že darujú rodinný dom po svokrových rodičoch staršiemu synovi a ich rodinný dom, keďže tam bývali a financovali rekonštrukcie s manželom (žalobcom 2/), im, bolo v období, kedy bola na začiatku tehotenstva s dcérou. Od svokrovcov nič nežiadala, o nič ich neprosila. Sami usúdili, že do domu investujú a plánujú aj ďalej investovať, že o tento sa starajú a pomáhajú aj im. S manželom (žalobcom 2/) si zobrali ďalší úver, aby z domu brata vyplatili. Nejednalo sa teda o nijaké nadobudnutie majetku zadarmo, ako sa to snaží v podanej žalobe prezentovať žalobca 1/. Jednak do domu investovali nemalé finančné prostriedky, jednak vyplácali brata manžela (žalobcu 2/) (ako keby z dedičského podielu) a jednak na seba prevzali záväzok v hodnote 12.000,00 Eur. Na základe toho v podstate ani nie je možné hovoriť o darovacej zmluve, ale o zmluve, podľa ktorej sa nehnuteľnosti prevádzajú za odplatu prevzatia záväzku a za to, že ich spolu s manželom podstatným spôsobom zrekonštruovali a ešte aj vyplatili druhého syna žalobcu 1/. Na základe toho o úplne bezplatnom darovaní nemôže byť ani reči. Žalovaná nastúpila po materskej skôr do práce, aby to finančne zvládali. Všetko však bolo inak, než si to predstavovali. Svokor – žalobca 1/ po určitej dobe musel absolvovať druhé protialkoholické liečenie a situácia sa v ich rodine stávala neúnosnou. So synom žalobcu 1/ - manželom žalovanej sa postupne žalovaná odcudzili. Bola väčšinou sama s deťmi, sama sa starala o domácnosť, chodila do práce a to ju značne vyčerpávalo. Navyše syn žalobcu 1/ – manžel žalovanej - E. B. (žalobca 2/) už nevidel situáciu u rodičov žalobcu 2/ tak, ako predtým. Manžel (žalobca 2/) začal piť a žalovaná zažívala situácie podobné, ako v minulosti u svokrovcov, keď si svokor vypil. Manžel E. B. (žalobca 2/) sa správal k žalovanej ako svokor (žalobca 1/) k svokre. Urážal žalovanú a ponižoval. Stále žalovanú kontroloval. Žiarlil na žalovanú. Obvinil dokonca jej kolegu z práce, že s ním niečo žalovaná má. Ten to potom žalobcovi 2/ prišiel vysvetliť, aby sa spamätal. Syn žalobcu 1/ - E. B. (žalobca 2/) sa zameral len na seba, len na záujmy a svoje ciele. Žalovaná ho aj napriek tomu podporovala a snažila sa ich manželstvo zachrániť. Celá situácia sa ale obrátila nakoniec proti žalovanej. Pre žalovanú to bolo ako zlý sen. Vtedy ku nim zavolała svojich rodičov, ktorý o celej situácii vedeli. Skončilo to krikom a urážkami zo strany jej manžela (žalobcu 2/) na žalovanú pred svokrovcami a jej rodičmi. Vtedy na veľké prekvapenie neverila vlastným očiam, čo jej svokra a svokor o nej hovoria, ako ju urážajú a ubližujú jej. Manžel žalovanej (žalobca 2/) v zúrivosti pourážal nie len žalovanú, ale aj jej otca. So svokrou sa snažili poštváť proti žalovanej vlastnú matku. Chcela odísť, nechcela tam s tými ľuďmi zostať už ani chvíľu, ale nebolo to jednoduché. Manžel (žalobca 2/) sa jej vyhrážal, okrem iného aj tým, že jej nedá deti a že z majetku nič nedostane a pod. Vtedy sa ešte rozhodla zostať, nemala na výber. Pokúšala sa naozaj zo všetkých síl udržať manželstvo, prežiť. Bolo to ale o to náročnejšie než si myslela. Po uvedenej hádke so svokrovcami už viac menej nekomunikovala. Nechcela im už dať príležitosť, aby sa na nej vyvršovali a aby ju urážali. Žalovaná síce vydrží veľa, ale to už bolo aj na ňu príliš. Bolo to naozaj náročné obdobie. Steny domu sú tenké a čo si aj potom

vyočula na jej adresu, bolo neskutočné. Manžel (žalobca 2/) úplne prerušil kontakt s jej rodičmi, lebo si ju dovolili zastať, najmä jej otec, ktorý si za to vyslúžil zo strany manžela (žalobcu 2/) vulgarizmy a vyhrážky. Matka žalovanej ho ešte pozvala na oslavu životného jubilea, čo odmietol. Jej rodina už nechodila ku nim na návštevy. Žalovaná chodila k rodičom a rodine len s deťmi, či už na oslavy, alebo pomáhať. Rodičia žalovanej majú svoj vek a zdravotné problémy. Bolo to päť náročných rokov. Manžel (žalobca 2/) chcel rekonštruovať, bolo ale potrebné zobrať si ďalší úver, súhlasila a stále verila, že sa niečo zmení, že ich zveľadenie domu zblíži, posunie dopredu. Všetko ale bolo len horšie. Aj napriek tomu sa žalovaná aj naďalej o všetko starala, či už v dome, alebo v jeho okolí. Upratovala, prerábala, venovala tomu všetok svoj voľný čas, aby ich deťom vybudovala domov. V tejto situácii rekonštruovali dom, všetko spolu s manželom (žalobcom 2/) konzultovali, dal vždy na jej vkus. Záležalo jej na tom, aby sa tam všetci cítili dobre a útulne. Napriek jej snahe a obety sa jej však už manželstvo zachrániť nepodarilo. Manžel (žalobca 2/) a teda syn žalobcu 1/ sa zmenil. Keď mal voľný čas, trávil ho s kamarátmi. Vracal sa neskoro domov. Žalovaná bola s deťmi sama. Tie sa jej pýtali, kde je tatino. On si takto potreboval odpočinúť a odreagovať sa. Často si dovedol partiu aj neskoro v noci domov. Keď ho veľakrát žiadala, aby bol s nimi viac doma, aby dával na seba pozor a nepreháňal to s dvomi prácami, tak ju nepočúval. Dohovárali mu aj jeho kamaráti. On mal ale svoju pravdu. Všetko muselo byť hneď. Mal úplne iné hodnoty v živote ako žalovaná. A mal iné plány. Ku žalovanej sa správal hrozne. Jeho psychické vydieranie už nevládala ďalej znášať. Bolo to dlhých päť rokov, ktoré vydržala a už ďalej takto nemohla žiť. Fyzicky aj psychicky ju to tak vyčerpalo, že už ďalej nevládala. Nemala na výber, potrebovala fungovať a byť tu pre svoje deti. Chcela sa so synom žalobcu 1/ dohodnúť o rozchode a čo bude ďalej. To ale nebolo možné. Znovu z jeho strany zakúsila vyhrážky, ponížovanie a osočovanie. Už vedela, že keď neodíde, tak to už ďalej nezvládne. Bola na tom psychicky veľmi zle, potrebovala sa dať do poriadku. Rozhodla sa odísť radšej aj do podnájmu, a to aj bez dohody o rozdelení ich spoločného majetku. Situácia bola pre ňu už neúnosná. Možnože kto nezažil takýto psychický teror, ten to nepochopí, ale žalovaná už skutočne nevedela ako ďalej. V takom rozpoložení človek nerieši dom, zariadenie, auto, ale riešila seba. Keby bola taký zlý a vypočítavý človek, ako ju žalobca 1/ opisuje, asi by sa zariadila inak. Po odchode zo spoločnej domácnosti do podnájmu si v banke založila vlastný účet, aby mala z čoho platiť nájomné a užiť si seba aj svoje deti. Prvé dva mesiace poslala manželovi (žalobcovi 2/) polovicu splátky úveru. Stále jej telefonoval a vyhrážal sa jej. Nechcel sa dohodnúť na ničom, čo sa týkalo detí, stále ju urážal a vulgárne jej nadával. Prestala s ním komunikovať, postupne si budovala vlastný život, na ktorý potrebovala financie. Od jej vynúteného odchodu zo spoločného domu dňa 10.02.2017, tam už nebola, všetko tam nechala. Všetko čo spoločne s manželom (žalobcom 2/) nadobudli, celé zariadenie domu zostalo bývalému manželovi (žalobcovi 2/), synovi žalobcu 1/. Každý rok akurát zaplatí smeti, hoci dom neužíva, aby na ňu nedoplácali. Odišla z domu, kde už nebola vítaná. Od jej odchodu na ňu nemali pekné slovo ani manžel (žalobca 2/), ani svokrovci. Žalobca 1/ ju od jej odchodu vôbec nekontaktoval a keď ju kontaktoval syn žalobcu 1/ (žalobca 2/), tak len s vyhrážkami a nadávkami. V situácii, ktorú žalovaná popisala vyššie je zrejmé, že nijakým spôsobom nezasahovala do života jej svokrovcov formou nejakých zákazov, príkazov a podobne, ako to uvádza žalobca 1/. Nedalo by sa to ani zrealizovať, nakoľko žalobca 1/ a jeho manželka bývali na samostatnom poschodí, kam žalovaná ani nechodila. Rovnako ozrejmla situáciu s gratulovaním a sviatkami, a teda o tej hádke pred jej rodičmi, kedy sa na jej adresu zo strany žalobcu 1 a jeho syna (žalobcu 2/) i jej svokry zniesli veľmi urážlivé a ponižujúce výrazy, sa spoločných osláv nezúčastňovala. Čo sa týka tvrdenej skutočnosti ohľadne zdravotného stavu žalobcu 1/ alebo jeho manželky, svokry žalovanej, keď ešte žila, tak ani v tomto ohľade sa žalovaná žiadnym spôsobom neprevinila. Žalovaná posledných 5 rokov nikdy nebola požiadaná zo strany žalobcu 1/ o pomoc, a to v žiadnom smere. Napriek tomu sa cez svojho syna o zdravotný stav svorky a svokra zaujímal. Podľa jej informácií im však potrebnú pomoc poskytoval jej exmanžel (žalobca 2/), prípadne jeho brat. Počas obdobia covidu rokov 2020 a 2021 boli aj samotné návštevy v nemocniciach zakázané a teda ani teoreticky žalovaná nemohla ísť sama od seba navštíviť svokrovcov a nikto ju o to ani nežiadal. Keď ju však jej syn žiadal o radu ohľadne starostlivosti o svokra alebo svokru, tak vždy ochotne poradila a inštruovala ho, ako sa treba o svokrovcov s Covidom starať. Nie nepodstatnou skutočnosťou je tá skutočnosť, že syn žalobcu 1/, exmanžel žalovanej, má už vyše troch rokov novú priateľku, ktorá má kľúče od domu a býva tam s nimi. Čo rovnako je okolnosť, ktorá má vplyv na jej prítomnosť v danom rodinnom dome. Nehľadiac na to, že pre samotného žalobcu 1/ je žalovaná nevítanou osobu, tak potom nevie, z akého dôvodu by žalovaná mala do takejto domácnosti, kde ju nikto nevíta, chodiť. A pritom je úplne mimo jej povahy, aby vyvolávala konflikty alebo provokovala niekoho, čo by jej prítomnosť v danom rodinnom dome určite u viacerých osôb spôsobila. Žalovaná mala svojich svokrovcov rada a plne ich rešpektovala. Napriek tomu, čo všetko jej urobili a ako sa voči nej zachovali, na nich nezanevrela. Keďže žalobca 1/ ju pri každej príležitosti ponížoval a urážal, žalovaná kontakt s ním skutočne nevyhľadávala.

Ale ani žalobca 1/ sa nikdy nezaujímal, ako žalovaná žije a ako sa jej v jej ťažkých časoch darí a či niečo nepotrebuje. Ani samotný žalobca 1/ tak žalovanú nekontaktoval a dokonca v jeho prítomnosti nebola vítaná, hoci sama mu žiadnu príčinu na takéto správanie nedala. Od odchodu zo spoločnej domácnosti so synom žalobcu 1/ žalovaná začínala úplne od nuly. Nemala nič, a keď žiadala syna žalobcu 1/ (žalobcu 2/), aby sa nejako majetkovo vyrovnali a aby si mohla zabezpečiť riadne bývanie, nie len podnájom, tak ju vysmial a povedal jej, že zo spoločného majetku určite nič nedostane. Za danej situácie tak žalovanej skutočne nezostalo nič iné, len sa domáhať majetkového vyrovnania cestou súdnej žaloby voči synovi žalobcu 1/ (žalobcovi 2/). Takéto konanie však v žiadnom prípade nie je a ani nemôže byť dôvodom na vrátenie daru zo strany žalobcu 1/ ako sa žalobca 1/ domnieva a ako to v podanej žalobe prezentuje. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že bol to práve žalobca 1/, ktorý sa napriek jej dlhoročnej obetavej starostlivosti o jeho samého, o jeho syna (žalobcu 2/) a o dom, jej obrátil chrbtom a prestal sa o ňu zaujímať, dokonca sa vyjadril tak, že nie je v dome vítaná. Žalovaná však neurobila nič také, čo by mohlo byť považované za dôvod na odmietavé správanie sa žalobcu 1/ voči nej. Žalovaná je presvedčená o tom, že ich deti jej vyššie uvedené slová len potvrdia. Žalovaná nie je si vedomá toho, že sa voči žalobcovi 1/ alebo jeho manželke správala tak, že by hrubo porušovala dobré mravy, a preto sa voči takémuto tvrdeniu žalobcu 1/ uvedenému v liste jeho právneho zástupcu zo dňa 26.04.2022 aj ohradila, a to listom svojho právneho zástupcu zo dňa 06.05.2022, ktorým reagovala na predmetnú výzvu právneho zástupcu žalobcu 1/ na vrátenie daru.

5. K písomnému vyjadreniu pripojila listinné dôkazy, a to list právneho zástupcu žalovanej zo dňa 06.05.2022 – e-mail, kópiu zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere, notársku zápisnicu.

6. Žalobca 1/ sa k vyjadreniu žalovanej písomne vyjadril prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedol, že dňa 28.10.2003, žalobca spolu so svojou, už v súčasnosti nebohcou manželkou J. B., previedli svoje nehnuteľnosti, ktoré mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov na žalovanú a žalobcu 2/ (syna E. B.), a to každému vo výške spoluvlastníckeho podielu v 1 - ici. V danom prípade jednoznačne išlo o bezplatný právny úkon – darovaciu zmluvu, na základe ktorého žalovaná nadobudla bezodplatne, bez akéhokoľvek finančného protiplnenia spoluvlastnícky podiel na veľkom rodinnom dome a pozemkoch vo výške 1 - ice. Súčasne s darovacou zmluvou bola uzatvorená aj zmluva o zriadení vecného bremena, práva doživotného bývania a užívania darovaných nehnuteľností, v prospech darcov A. B. (žalobcu) a manželky J. B., I. F. a tiež povinnosť opateru a starostlivosti v čase nemoci a staroby pre povinných žalobcu 2/ (E. B.) a žalovanú (A. H. B.). Zmluva o zriadení vecného bremena, hoci bola súčasťou jednej zmluvy, je samostatnou zmluvou, ktorá ukladá povinnosti účastníkom zmluvy, a iba „zdupľovala“ a zdôraznila povinnosť obdarovaných postarať sa o darcov. Jednalo sa o dva samostatné právne úkony, kedy na základe týchto právnych úkonov vznikajú odlišné práva a povinnosti jednotlivým účastníkom. Tvrdenie žalovanej, že išlo o odplatnú zmluvu a nie bezodplatnú, teda darovaciu, nemá oporu ani v skutkoch ani v právnom stave. Zmluvné strany jednoznačne prejavili vôľu uzatvoriť tak darovaciu zmluvu v zmysle § 630 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvu o zriadení vecného bremena v zmysle § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka. Nebrali na seba žiadne finančné plnenie v sume 12.000,00 Eur, nie je zrejmé, odkiaľ tieto tvrdenia žalovaná zobrala a akých 12.000,00 Eur, na základe akého právneho dôvodu a titulu má ísť. To, že sa neskôr nehnuteľnosti rekonštruovali je pravdou, to však s darovaním nemá v zásade nič spoločné. K tvrdeniu žalovanej, že museli spolu so žalobcom 2/ počas manželstva vyplácať brata jej bývalého manžela p. A. B., z dôvodu, že dom a pozemky boli darované im uviedol, že toto je čiastočne pravdou, avšak v tomto prípade išlo o dohodu medzi žalobcom 2/ (E. B.) a jeho bratom A. B. (synmi žalobcu 1/) a nie medzi darcami a obdarovanými. V záujme dobrých rodinných vzťahov sa bratia dohodli, že jeden brat druhému vyplatí určitú sumu, aby bol pokoj v rodine. Táto dohoda nič nemení na skutočnosti, že sa jednalo o bezodplatnú darovaciu zmluvu, pretože spôsob výplaty sa týkal iných účastníkov a iného vzťahu medzi bratmi. Ďalej uviedol, že žalovaná vo svojej žalobe popiera tvrdenia žalobcu, avšak žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení neuvádza. Navyše väčšina jej vyjadrení sa týka viac vzťahov medzi žalobcom a jeho nebohcou manželkou, a tiež jej vzťahom s bývalým manželom (žalobcom 2/), ktorý podrobne opisuje. Hoci poprela skutočnosť, že by sa voči žalobcovi 1/ správala v rozpore s dobrými mravmi, neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali, že mu ako darcovi poskytla potrebnú pomoc, a to tak v starobe, ako aj v chorobe, alebo že by sa voči nemu správala tak, ako sa vyžaduje v prípade slušných medziľudských vzťahoch a očakáva sa v prípade, že ľudia sú starí a chorí a potrebujú pomoc a opateru druhej osoby. Táto skutočnosť je o to naliehavejšia, že žalovaná je priamo povinná túto pomoc a opateru žalobcovi 1/ poskytnúť v zmysle osobného záväzku, dohodnutého v zmluve o zriadení vecného bremena. Nič na tom nemení, že samostatne ju žalobca 1/ o toto výslovne nepožiadaval. Týchto skutočností si žalovaná bola vedomá, a tieto skutočnosti boli uvádzané

veľakrát prostredníctvom syna žalobcu 1/ – p. E. B. (žalobcu 2/). Sama žalovaná uvádza, že mala a má vedomosti o zdravotnom stave nebohej J. B., ako aj o zdravotnom stave žalobcu 1/, nič však nespravila pre to, aby im nejakým spôsobom pomohla, alebo aspoň prejavila snahu a záujem o ich osobu, alebo snahu im nejakým spôsobom poskytnúť opateru. Nebola ani na pohrebe nebohej J. B., a voči žalobcovi 1/ nijakým spôsobom neprejavila žiadnu snahu, napriek tomu, že jej táto povinnosť vyplýva priamo z osobného záväzku postarať sa a poskytnúť opateru a starostlivosť v čase nemoci a staroby. Jedná sa tiež o vecné bremeno bezplatného doživotného bývania – čo zahŕňa povinnosť podieľať sa na nákladoch na toto bývanie. Žalovaná neprispieva žiadnym spôsobom na náklady súvisiace s darovanými nehnuteľnosťami, nepodieľa sa na žiadnych nákladoch na bývanie žalobcu, ako ani na nákladoch na jeho doopatrovanie. Bývalý manžel žalovanej, žalobca 2/ (E. B.) sa nijakým spôsobom nevyhýba finančnému vysporiadaniu medzi bývalými manželmi. Bola to žalovaná, ktorá odišla dobrovoľne zo spoločnej domácnosti, prestala platiť náklady na dom, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou, ako aj náklady na spoločný úver, ktorý bol poskytnutý v roku 2015 na rekonštrukciu domu vo výške 25.000,00 Eur s prísl. Tento spláca výlučne žalobca 2/ (p. E. B.), pričom vo veci regresného nároku voči žalovanej ako spoludlžníčke bola podaná na Okresný súd Trenčín žaloba o zaplatenie sumy 9.229,23 Eur s prísl. vedenej pod sp. zn. 67C/47/2023. Ďalšia otázka finančných nárokov, náhrady za hnutelné veci zakúpené počas manželstva a splatenia spoločného úveru počas manželstva je nárokom, ktorého sa mohla žalovaná domáhať v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. podľa druhu investícií a podľa výsledkov tohto konania v samostatnom konaní. Bol to práve bývalý manžel žalovanej a syn žalobcu 1/, žalobca 2/ (p. E. B.), ktorý prejavil snahu po dohode tak, aby táto dohoda odzrkadľovala spravodlivé vysporiadanie medzi stranami sporu a tak, aby žalovanej sa vrátilo to, na čo má v zmysle zákona ako aj zásad spravodlivosti nárok. Jej nároky však prevyšujú všetky zásady spravodlivosti, ako aj oprávnené nároky. Žalovaná sa domáhala v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva v konaní NM-4C/40/2019 vyplatenia hodnoty 1 - ice darovaných nehnuteľností, bez akéhokoľvek pričinenia o splatenie spoločného úveru, bez akéhokoľvek pričinenia sa o náklady na údržbu spoločných nehnuteľností, o náklady spojené s užívaním týchto nehnuteľností žalobcom 1/. Neuznávala žiadne nároky žalobcu 1/, ako ani nároky druhého spoluvlastníka a v podstate tomu je tak doteraz. Doteraz neprejavila žiadnu snahu po náprave v správaní sa voči žalobcovi 1/, ako ani snahu po plnení si svojich povinností vyplývajúcich z vecného bremena. Bol to syn žalobcu 1/, žalobca 2/ (p. E. B.), ktorý napriek všetkému ponúkol žalovanej finančné vysporiadanie z darovaných nehnuteľností, ktoré žalovaná nadobudla a tým by sa urovnali všetky sporné záležitosti medzi stranami sporu. Ponúkol žalovanej vyplatenie finančnej čiastky vo výške 40.000,00 Eur, čo je ďaleko vyššia suma, na akú má žalovaná zákonný nárok. Žalovaná sa k tejto sume však ani písomne nevyjadrila, považuje ju za nízku sumu, za ktorú si nekúpi žiadne bývanie. Je to však syn žalobcu 1/, žalobca 2/ (p. E. B.), ktorý spláca už v súčasnosti úver na rekonštrukciu domu v zostatku 18.000,00 Eur, ďalšie finančné prostriedky vo výške 14.000,00 Eur a ak by chcel žalovanú vyplatiť, musí si zobrať ďalší úver v sume 40.000,00 Eur. Má už takmer 50 rokov, je teda otázne, či takýto úver vôbec nejaká finančná inštitúcia poskytne, žalovaná teda žiada sumy, ktoré syn žalobcu 1/ nedokáže uhradiť. Nehovoriac o morálnych nárokoch, otázke dobrých mravov a o tom, či má v zmysle zákona nárok na takéto plnenie, pokiaľ ako povinná zároveň nerešpektuje ani vecné bremeno a neplní si povinnosti vyplývajúce zo zmluvného záväzku.

7. Žalovaná sa písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila. Uviedla, že samotný žalobca 1/ potvrdil, že darovacia zmluva obsahuje niekoľko vzájomných povinností žalovanej, a preto je zrejmé, že predmetná zmluva je zmluvou odplatnou. Každý právny úkon sa posudzuje podľa jeho obsahu a nie podľa toho ako je nazvaný. Pritom z obsahu danej zmluvy je úplne zrejmá vzájomná súvislosť medzi prevodom spoluvlastníckych podielov a ďalšími jednotlivými povinnosťami a argumentácia o akomsi „zdupľovaní“ týchto povinností nie je vôbec namieste. Zákonná úprava v občianskom zákonníku pri darovacej zmluve obdarovaným žiadne povinnosti neukladá, a teda nebolo v zmluve čo „zdupľovať“. Pritom je zrejmé, že vzájomná súvislosť a prepojenosť celého právneho úkonu písomnej zmluvy a nie je možné jednotlivé práva a povinnosti od seba izolovať, ako sa o to snaží účelovo žalobca 1/.

8. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu 1/, žalobcu 2/, žalovanej, oboznámením listinných dôkazov, a to žaloby, vyjadrenia a ďalších písomných vyjadrení, darovacej zmluvy, písomných vyjadrení detí žalobcu 2/ a žalovanej, a ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou obsahu spisu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

9. Žalobca 1/ pri výsluchu uviedol, že nehnuteľnosť postavili s bývalou manželkou vlastnoručne, svojpomocne, rozhodli sa, že to dajú žalobcovi 2/ a žalovanej, teda synovi a jeho bývalej manželke

s tým, že sa na druhej strane o nich postarajú, keďže tam s nimi budú spoločne žiť. Žalovaná v čase keď boli podpisovať zmluvu u notárky, už pracovala v dome dôchodcov, sama žalovaná dala návrh, že sa bude o nich starať v starobe. Na to, že by v zmluve bolo nejaké ohodnotenie si nespomína. Z domu sa žalovaná odsťahovala asi pred 6 rokmi. Nevie, či od tej doby tam bývala priateľka alebo kamarátka jeho syna (žalobca 2/). Čo sa týka spolužitia, žili v rodinnom dome spolu, tak že žalobca 2/ (syn) so žalovanou (nevestou) mali samostatné bývanie. Žalovaná študovala, chcela byť inžinierka alebo čo, chcela kľud, všetko ju rušilo, či už buchnutie alebo chodenie. Potvrdil, že s nebohou manželkou mali nezhody, pil alkohol. Nebohá manželka pekávala zákusky a torty, všetko bolo porozhadzované, všade boli zákusky, rozčuľovalo ho to. Urobili neskôr zábrany, tak aby bývali s nebohou manželkou oddelene. So žalovanou a so žalobcom 2/ (synom) mali už len spoločnú pracovňu, sušiareň. Žalobca 2/ (syn) so žalovanou potom prerábali okná, potom sa dohodli, že budú zatepľovať barák, prerábali aj strechu. Žalovaná neprispela, nedala na to nič, všetko platí syn aj pôžičku. S nebohou manželkou im prispeli 10 000,00 Eur, menili sa garážové, vchodové dvere, prerábala sa kúpeľňa. Čo sa týka vrátenia daru, keď bývali spolu, žalovaná nejavila záujem o trávenie spoločných chvíľ so žalobcom 1/ ani s jeho nebohou manželkou, nejavila záujem o susedov, aj keď ku nim prišli známi, odišla odtiaľ. Sama bývala v spálni zavretá. Sama sa im ponúkla, že sa postará, keď sa uzatvárala zmluva, ale ani potom keď odišla, sa nezaujímal. V roku 2020 bol dvakrát operovaný na chrbticu, a to v auguste a v novembri, v roku XXXX zomrela manželka. Chytil infarkt, robili mu trojitý bajpas, chodil o palici, teraz chodí o dvoch paliciach. Má naplánovanú magnetickú rezonanciu, uvidí sa, či bude znova operovaný. Žalovaná nejavila o neho žiaden záujem. Ani raz nezavolať a nebola na pohrebe ani nebohej manželky, ani raz ho nenavštívila, a to ani v nemocnici. Žalovanej všetko vadilo. Napríklad mali bazén a keď sa išli kúpať, žalovaná aj s deťmi a keď sedel s nebohou manželkou na balkóne, kde mali kreslá, žalovaná uvádzala, že čo očumujú. So žalovanou nemal nejaké spory, ale stávalo sa, že im nadávala do bláznov, uvádzala, že sa im vysere na chalupu. Žalovaná bývala dole a jeho manželka hore, kde varila, piekla, piekla torty pre celú rodinu, žalobca 1/ bol tiež nápomocný, ako elektrikár porobil jej rodine elektriku. K žalovanej sa nechoval vulgárne ani ju osobne neurážal, niečo také nemá vo zvyku. Ale tie pohľady žalovanej, keď sa niekde stretli, tak sa zmykotala, čo znamená, že sa tak striasla. Vo výzve, ktorú adresoval žalovanej na vrátenie daru, trvá na dôvodoch tam uvádzaných. Dôvod vrátenie daru spočíval v tom, že žalovaná nemala záujem sa postarať ani keď tam bývala, ani keď odišla, nula bodov. Má zdravotné obmedzenia, má bolesti, už po prvej operácii v roku 2004, 2005 bol čiastočne invalidný, chodil vtedy do práce, chodil o jednej palici. V tom roku 2020 mal tie ďalšie už spomenuté operácie. Najmä po operáciách potreboval priniesť nákup, teda to zásobovanie jedlom, ošetrovanie, keď žila manželka, ošetrovala ho vtedy ona. Od žalovanej očakával, že sa ozve, opýta sa, čo potrebuje, ako sa cíti. Nevie sám navariť, nakoľko chodí o dvoch paliciach, nevie si sám ani nič preniesť, keď prejde kúsok, má bolesti, musí si sadnúť. Doma to má tak, že má rohovú lavicu, kde má všetky potrebné veci, aby nemusel chodiť. Tiež potrebuje odvoz do nemocnice, z nemocnice, ísť na magnetickú rezonanciu, na rehabilitácie, do kúpeľov. Bol v L., toto mal na starosti jeho syn (žalobca 2/), tiež potrebuje odviezť k rodine. K žalovanej nepocituje aktuálne nič. Krivdu cíti v tom, že sa so ženou nadreli na chalupe, nechodili na dovolenky a teraz by sa žalovaná chcela obohatiť, keď sa o nich nepostarala. Žiadanie žalovanej o polovicu rodinného domu považuje za hrubý rozpor s dobrými mravmi, nakoľko žalovaná nespĺnila čo mala, preto žiada vrátiť dar a ostatné, čo si so synom (žalobcom 2/) žalovaná prerobili, to nech si už vysporiadajú oni medzi sebou. Žalobca 1/ so žalovanou nemal spory. Rodičia žalovanej boli u nich niekoľkokrát. Keď prišli svatovci naposledy, sedeli v obývačke, svatovci vtedy hovorili, že keď si žalobca 2/ so žalovanou spolu nerozumejú, nech idú od seba. Vtedy svatovi povedal, že nech si to rozmyslí, že to nie je dobrá vec. Nepamätá si, koľko to bolo rokov. Prebiehalo to tak, že ženy boli vnútri, on so svatom bol vonku, nenadávali si, ani sa nepobili. Dôvod, prečo tam boli svatovci, boli mladí, lebo si nerozumeli. Nevie, prečo si nerozumeli, prečo sa rozvedli. Vie len to, že si nerozumeli. Žalovaná mu to nepovedala. So svatovcami sa odvtedy videl, bolo to jedenkrát v nemocnici, keď čakali na interné, so svatom sedeli vedľa seba, ale neprehovorili. So žalovanou sa odvtedy stretol, bolo to v pojednávacej miestnosti a mimo pojednávacej miestnosti to bolo dvakrát v obchode, ani ho nepozdravila. Hovoril s ňou dávno, sú to roky, nikdy jej netelefonoval. Nevedel, kde bývala, keď odišla, až syn sa to dozvedel neskôr, že býva v dvojizbovom prerobenom byte, kde bola škola. Mala to už vopred naplánované, zariadené, pripravené. Starostlivosť mu poskytuje syn jeden syn aj druhý syn, ten, ktorý s ním býva najviac, lebo varí, upratuje, popritom chodí do práce. Žalovaná má naďalej trvalý pobyt na adrese A., C. D. XXX/X, a má aj kľúče. Občas jej tam chodí pošta, aj súdne zásielky. Pre poštu si žalovaná nechodí, nosil jej ju A., zásielku vracal na poštu. Odkedy odišla, nikdy nebola v dome.

10. Žalobca 2/ pri výsluchu uviedol, že darovacou zmluvou chceli mať rodičia istotu, že bude o nich postarané. Uzatvoreniu darovacej zmluvy predchádzalo to, že sa so svojim súrodencom, bratom, bavili o tom, že v prípade, že budú mať potomkov, aby mala nehnuteľnosť pokračovateľa, teda aby sa počkalo, kým sa mu narodí dieťa. Po narodení syna sa urobil prepis. Teda aby nehnuteľnosť mala pokračovateľa, rodičia súhlasili, že to prepíšu na žalobcu 2/ a žalovanú (bývalú manželku). Veril vo vzťah, že bude všetko ok. Rodičia žalovanej, ktorí sú zo Záhoria, sa dotazovali, či bude na liste vlastníctva aj žalovaná. Uistili ich, že áno. Žalobca 1/ uistil bývalých svokrovcov, že na liste vlastníctva žalovaná bude, bolo to jeho rozhodnutie, chcel aby sa tam žalovaná cítila dobre. Keď boli u notárky, bola tam aj bývalá manželka so žalobcom 2/, tiež brat s manželkou. Žalovaná sama dala návrh, aby bola do darovacej zmluvy zakomponovaná klauzula, že sa bude starať, doopatrúje žalobcu 1/ a nebohú manželku v starobe a v nemoci, teda bolo to z podnetu jeho bývalej manželky. Je pravdou, že sa rozviedli, nehľadajú z darovacej zmluvy riešenie, ako z toho vyjsť. Nemôže si vziať úver, nakoľko je už teraz zadĺžený, a to 33.500,00 Eur banke a 14.000,00 Eur od suseda s tým, že všetko je notársky overené. Bývalá manželka sa na splácaní úveru nepodieľa, poslala mu dve splátky po 160,00 Eur. Otec (žalobca 1/) požiadal o vrátenie daru, lebo sa chce žalovaná obohatiť. Na predchádzajúcom pojednávaní sa vyjadril, že žiada vrátiť iba dar a ostatné, čo si žalobca 2/ a žalovaná prerobili, to nech si vysporiadajú oni medzi sebou. Je toho istého názoru, že niekto bez chrbtovej kosti sa chce obohatiť, o otca (žalobcu 1/) sa stará sám, chodí do práce. Chcel by hľadať riešenie, a to aj odkazom na právneho zástupcu žalovanej. Chce, aby predmetné nehnuteľnosti boli dedičstvom pre spoločné deti žalobcu 2/ a žalovanej. Do prerábky rodinného domu išiel so súhlasom žalovanej, no potom, ako dom prerobili, o 4 mesiace odišla. Okrem toho, že sa musí postarať o otca, musí splácať aj úvery za prerábky, nie je preto v jeho schopnostiach sa zadĺžiť pre manželku (žalovanú), aby mala na nehnuteľnosť. Ďalej poukazuje na nezáujem zo strany žalovanej, lebo nebola na pohrebe, nespĺnila si ničím to, čo je v zmluve. Žalovaná od neho žiadala sumu 80.000,00 Eur, čo je neprijateľné. Uznáva, že žalovaná platí vysoký nájom, chcel by sa dohodnúť. Deti odišli, dcéra do Španielska, syn je v Trenčíne. Aktuálne rieši iba okolie a tiež čo sa týka starostlivosti o otca a splátok. Má záujem, aby sa otcovi dostalo zadosťučinenie, nakoľko rodinný dom postavili s nebohú manželkou, teda jeho matkou. Rovnako ako jeho otec, by tam chcel dožiť a následne, aby to zdedili ich deti. V prípade, ak by mala žalovaná záujem, chcela si finančne pomôcť, od rodinného domu má kľúče, je to dvojgeneračný rodinný dom, môže sa vrátiť a bývať tam, ak potrebuje. V prípade žalovanej, ak by sa táto aj zadĺžila, a aj on je zadĺžený, dediť po nich budú ich deti. Chcel by tento spor už ukončiť, ide o dlhoročnú neistotu. V tomto prípade ide o jeho otca, ktorý ešte žije. Čo sa týka správania jeho otca a aj jeho nebohej matky, toto bolo bezproblémové, vo vyjadreniach žalovanej sú klamstvá. Žalovaná neprichádzala do kontaktu s jeho rodičmi, nakoľko mali samostatnú bytovú jednotku, teda bývali samostatne. Jeho otec nie je agresívny, mama bola jeden dobrý človek. Vyjadrenia žalovanej, že sa nestará, lebo zažila nejakú traumu, sú nepravdivé. Napríklad, keď prišiel brat s rodinou cez víkend alebo cez sviatok gratulovať rodičom, zobral tiež žalobca 2/ ich spoločné deti, manželka nešla hore, zostala dolu v ich bytovej jednotke. Jej potom doniesol tanier s jedlom, ktorý nemala problém spať. Tých osláv bolo niekoľko. Žalovanej jeho rodičia v živote neublížili, nemali spoločné priestory, iba práčovňu, a to si aj rodičia neskôr potom kúpili vlastnú pračku 2003/2004. Keď začali mať so žalovanou ako manželia problémy, zavolala svojich rodičov, ktorí to riešili tak, že sa majú hneď rozvieť. Problémy, kedy sa začali rodičia žalovanej do neho naväzovať nastali, keď jeho mama oslavovala 60-tku, otec bol na liečení, jej rodičia mu vyčítali, že nemá piť, že bude rozvážať ľudí a aspoň nebude piť. Je pravdou, že otec si sám priznal, že bol pre problémy s alkoholom na liečení. Ale nikdy nebol agresívny ani voči svojim deťom, ani voči nevestám. Otec má dve nevesty. Otec si zaslúži doopatrovanie. Matka sa už uvedeného nedožila. Za života trpela tým, že sa žalobcu 2/ pýtala, dokedy ešte bude musieť platiť (ide o predmetné spory). Žalovaná sa v predmetných nehnuteľnostiach doteraz neobjavila nepreberá si poštu, má tam trvalý pobyt. Napr., keď prišla pre deti k rodinnému domu ani neprišla, čakala niekde dolu. Žalovaná mala vedomosť o zdravotných problémoch jeho rodičov, nakoľko komunikujú s deťmi. Mohla sa opýtať detí. Ale keď nepríde ani k nehnuteľnosti, tak načo by asi mala aj záujem aj niekomu pomáhať. To, že sa žalovaná nezaujíma, že nebola na pohrebe a ani nepomôže, otec vníma tak, že veľmi trpí. Preto je aj ochotný prísť na súd, chce sa dožiť spravodlivosti. Nepamätá si jedinú situáciu, že by žalovaná prejavila snahu a záujem o pomoc. Žalovaná nemala dobrý vzťah s jeho rodičmi, keď tam žila. Keď ju matka žiadala o pomoc, aby jej priniesla guľičky na ozdobenie na torty, uviedla jej, že nemá čas, že ide na rodičovské. Keby boli nejaké pekné veci, momentky, určite by si na ne spomenul teraz a žalovanú by pochválil, nakoľko je zástancom, že za dobré je treba chváliť. So žalovanou sa zatiaľ majetkovo nevyporiadali. Tento spor o vrátenie daru ani nemusel byť. Bývalej manželke (žalovanej) bol ochotný dať sumu 40.000,00 Eur plus bol by ochotný poukazom na návrh o navýšenie 20.000,00 Eur, a teda baviť sa o sume 60.000,00 Eur. Je to pre neho hraničná suma. Aj keď zohľadnil pôžičky, vecné

bremeno, nedostal by sa k sume 80.000,00 Eur. Tiež by bral riešenie, keby sa žalovaná vzdala svojho podielu v jeho prospech s tým, že by predmetnú nehnuteľnosť založil. So svojou bývalou manželkou (žalovanou), mali spoločné úvery, vo výške 250.000,00 Sk, zo Stavebného sporenia vyplatili bratovi, 20.000,00 Eur si zobrali úver na prerábku okien, sumu 10.000,00 Eur na prerábku kúpeľne, čo mali z vlastných zárobkov, 25.000,00 Eur spotrebiteľský úver nadhodnotený na 33.500,00 Eur aj s úrokmi, a to na zateplenie a strechu rodinného domu plus od suseda požičaných 14.000,00 Eur suma, čo je suma notársky overená. Úver si navýšil o 18.000,00 Eur na kúpu osobného motorového vozidla. Spoločne s manželkou splatili 250.000,00 SK, 20.000,00 Eur. Na posledných úveroch a pôžičke sa žalovaná nepodieľa. Nepamätá si, či mali so žalovanou spoločný účet, odkedy začali zamestnávateľia posielat peniaze na účet. Tiež nevie, kedy začala chodiť na spoločný účet výplata žalovanej. K vyjadreniu otca vo výzve o vrátenie daru, a to že žiada vrátiť od žalovanej dar, nakoľko sa nepričinila o zhodnotenie domu, žalobca 2/ uviedol a poukázal aj na predchádzajúcu výpoveď otca, že žiada vrátiť dar, a to čo zhodnotili žalobca 2/ s bývalou manželkou, nech si riešia oni medzi sebou. Asi to tak cítil, preto sa v uvedenej výzve tak vyjadril. Na súde podal žalobca 2/ žalobu o vrátenie určitej sumy, nakoľko sa chce dohodnúť a ukončiť toto trápenie. Bývalá manželka (žalovaná) navrhla dať do darovacej zmluvy klauzulu o starostlivosti, aby v budúcnosti nevznikli nejaké spory medzi žabcom 2/, žalovanou a bratom žalobcu 2/, že kto sa postará o rodičov, t.j. aby to bolo jednoznačne uvedené, že to majú so žalovanou ako povinnosť. Brat žalobcu 2/ sa vyplácal sumou 250.000,- Sk preto, lebo sa tak dohodli medzi sebou, aj na tejto sume sa dohodli, nakoľko rodinný dom mal nejakú hodnotu a brat žalobcu 2/ zdedil staršiu chalupu. Táto suma išla zo spoločného úveru žalobcu 2/ a žalovanej. Otec (žalobca 1) sa nepodieľa na nájmomnom v rodinnom dome. Žalovanú fyzicky nikdy nenapadol, zhodil ju iba na gauč, na ktorý žalovaná spadla. Smrťou sa nikdy žalovanej ani jej právnikovi nevyhrážal.

11. Žalovaná pri výsluchu uviedla, že obdobie uzatvorenia darovacej zmluvy bolo obdobím, keď mal žalobca 1/ problémy s alkoholom, v tomto období so žalobcom 2/ riešili aj takú variantu, že z tejto domácnosti odídu. V roku 1995 sa brali, najskôr sa im narodil syn v roku 1999 a v roku 2004 dcéra, preto nerozumie vyjadreniam žalobcu o potomkoch pre pokračovanie v nehnuteľnosti, keď sa darovacia zmluva podpisovala v roku 2003. Pred uzatvorením darovacej zmluvy od nikoho nič nežiadala, za nikým nešla, to že sa v darovacej zmluve dala aj klauzula o starostlivosti a opatere, bol akt vďaka, bola vďačná za to, čo od svokrovcov dostala. Je pravdou, že oni dostali rodinný dom a brat žalobcu 2/ tiež dostal rodinný dom v obci. So žalobcom 2/ sa zaviazali, resp. žalobca 2/ sa zaviazal vyplatiť bratovi sumu 250.000,00 Sk zo stavebného úveru, brat tam bol aj ručiteľom. Do zamestnania išla z materskej škôl, aby to finančne zvládali, so žalobcom 2/ mali spoločný účet až do februára, t.j do jej odchodu zo spoločnej domácnosti. Na tento účet chodili ich výplaty, odchádzali z neho splátky úverov a podobne. Čo sa týka fungovania v manželstve tiež poukázala na svoje písomné vyjadrenia, za ktorými si stojí. Obidvaja so žalobcom 2/ mali iné predstavy, mali problémy, počúvala hádky svokrovcov, o týchto hádkach sa vedelo, nakoľko svokra utekala buď ku nim dolu alebo k susedom. Žalovaná prehovorila so švagrom, aby žaloba 1/ išiel na protialkoholické liečenie, toto mu aj zaplatili, snažila sa byť vždy nápomocná, či už pri pečení, či iných prácach. Snažila sa prispôbiť, ale bola vychovávaná inak. Najväčším problémom bol alkohol. Žalobca 1/ išiel na ďalšie protialkoholické liečenie, no keď sa vrátil, jeho správanie pokračovalo. Je pravdou, že keď videla, že spolužitie so žalobcom 2/ nemá význam, že už nechce pokračovať s ním v spoločnom živote, zavolała svojich rodičov. Vtedy konflikt vyvolal žalobca 2/. Na jeho stranu sa postavili aj jeho rodičia, navyiac jej matku si zavolała bývalá svokra a žalobca 2/ snažili sa ju proti žalovanej poštvat. Žalobca 2/ vtedy chytil amok, z jeho strany boli vyhrážky. Pokusy o to, aby poštvali jej matku proti nej. Tiež sa vyjadrovali rodičia žalobcu 2/ zle na jej adresu, zabudlo sa na všetko, čo dobre urobila predtým, odvtedy sa s nimi pozdravila, nekomunikovali. Spomínali také veci, že sa nevie postarať, nevie uvariť. Hovorili nepravdivé veci. Jej rodičia chceli, aby odišla. Napokon zostala ďalších 5 rokov. Po tom všetkom sa snažili s bývalom manželom (žalobcom 2/) vylepšiť vzťahy, aby sa dostali do normálu, svokrovci mali svoje problémy a oni mali svoje problémy. Počula, ako žalobca 1/ na chodbe povedal žalobcovi 2/, aby išla žalovaná do p. bolo to v období medzi poslednými piatimi rokmi spoločného bývania. Pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti sa jej vtedy žalobca 2/ vyhrozil, že ak odíde, že príde o deti. Je pravdou, že odvtedy nechodila hore k svokrovcov na oslavy, na návštevy. Keď sa s nimi stretla, pozdravila ich, no cítila krivdu, po tom, čo sa odohralo, aj po tom, ako sa medzi sebou o nej vulgárne vyjadrovali, najmä keď manžel (žalobca 2/) nebol doma, lebo bol v práci. Čo sa týka osláv, či už jej narodenín alebo osláv detí, chodila k jej rodičom alebo jej rodičia prišli do práce. Žalobca 2/ vedel o tom, že chce žalovaná od neho odísť, bavili sa o tom spolu, fungovanie medzi nimi bolo veľmi zlé, psychicky na tom bola veľmi zle, mala zdravotné problémy, bola veľmi schudnutá, nosila veci, vtedy svojej 13. ročnej dcéry, videlo to aj okolie, aj kolegovia v práci. Musela z tejto spoločnej domácnosti odísť, nakoľko

bola na tom veľmi zle, aj preto, aby mohla ďalej fungovať, dostať sa z toho. Odišla aj s dcérou do podnájmu. Nechcela ísť ani k rodičom, potrebovala sa postaviť na vlastné nohy. Po odchode sa jej manžel (žalobca 2/) vyhrážal, uvádzal jej, že bez neho nič nedokáže, že sa sama doplazí. Je pravdou, že mu poslala iba dve splátky z toho dôvodu, že potom, ako sa ku nej správal, na úver neprispievala, ukončila s ním komunikáciu. Po jej odchode tiež nebola vítaná v tej rodine, práveže boli aj radi z jej odchodu, žalobca 2/ ju všade ohováral, či už pred ich spoločnými deťmi, nechcela to takto riešiť, chcela aby si problémy vyriešili medzi sebou a nezaťahovali do toho deti. Ohováral ju tiež pred jeho priateľkou, pred kamarátkami jej dcéry, pred známymi. Uvedené chcú dokázať aj ich deti, chcú, aby sa veci dali na pravú mieru. Žalobca 2/ prenášal svoje nálady na dcéru, syn odišiel, lebo žalobca 2/ sa správal zle k jeho priateľke, urážal ju. Syn s priateľkou bývajú v K.. Dcéra býva s ňou, aktuálne je v Španielsku, o rok ide na vysokú školu. Deťom sa snaží pomáhať. Má prácu, chodí na služobné cesty v K.. Nakoľko 1,5 dochádzala do K., musela platiť nájom, stravu a ostatné výdavky, kvôli práci sa presťahovala do K., kde samostatne funguje už 7 rokov. Ako prvá iniciovala stretnutie ohľadne dohody žalovaná. Na stretnutí so žalobcom 2/ a jej pôvodným právny zástupcom sa žalobca 2/ so zástupcom pochytili, žalovanej sa žalobca 2/ vyhrážal, že bude chodiť krvavá, vyhrážal sa jej po dcére smrťou, že si pôjde do M. pre brokovnicu a že ju zastrelí, tiež sa pred dcérou vyjadril, že keď išiel kamiónom po kruháči a videl tam jej pôvodného právneho zástupcu, že ho chcel zraziť. Chce, aby bolo rozhodnuté spravodlivo, resp. aby sa dohodli, chce vyplatiť čiastku, všetko tam nechala. Čo sa týka žalobcu 1/, bola či už o operáciách ale aj o zdravotnom stave informovaná, komunikovala s deťmi. Počas covidu synovi radila, ako sa o žalobcu 2/ ako aj o žalobcu 1/ starať, nakoľko bol na tom veľmi zle. Vedela aj o tom, že brat žalobcu 2/ vybavil operáciu v Bratislave, tiež vedela o kúpeľoch. Žalobca 1/ žalovanú nekontaktoval, nepožiadaval ju o pomoc. Od svojich detí, od známych mala informácie o tom, čo o nej žalobca 2/ nahovoril, preto nechce ísť do tejto domácnosti, má psychické problémy. Ich spoločná dcéra, keď znášala útoky žalobcu 2/, navštívili spoločne so žalovanou aj súkromnú psychologičku. Žalobca 1/ vedel o tom, ako sa žalobca 2/ správa, nijako nezasiahol. Po odchode z domácnosti žalovaná stretla žalobcu 1/ pred pohostinstvom aj s kamarátom, nič sa tam neodohralo, videla, že sú v dobrej nálade, tak sa tam ani nezastavovala, potom si už nepamätá, že by sa s ním niekedy stretla. Celé konanie bolo z podnetu žalobcu 2/ ako osobná pomsta. Uviedol jej, že jej urobí zo života peklo. Z domácnosti odišla 10.02.2017 do podnájmu na A., kde bola asi do polovice roka 2022. Na A. pracovala do 2020. Rodičovské práva a povinnosti k ich deťom boli upravené dohodou, dcéra bývala so žalovanou a syn so žalobcom 2/. Počas tohto obdobia sa stretávala so synom, syn za ňou chodil, aj u nej spával, pomáhala mu so školou, so stužkovou, zaplatila mu šoferák. Bolo jedno obdobie, keď sa žalobca 2/ snažil psychicky tlačiť na syna, poštvával ho proti žalovanej, vtedy jej syn povedal také veci, nestretával sa s ňou. Potom si však syn uvedomil, prišiel za ňou a ospravedlnil sa. Naďalej sa stretávajú. Keď súhlasila s prerábkou domu, vtedy ešte nevedela, že z domu odíde. Keď bývali spoločne v rodinnom dome, spočiatku sa snažila vychádzať s matkou žalobcu 2/, pomáhali si, žalovaná jej pomáhala. Od toho stretnutia s jej rodičmi, sa len pozdravila, nekomunikovala. Na žalobcovi 1/ sa jej nepáčilo, ako sa žalobca 1/ správa k svojej nebohej žene. Tiež sa jej nepáčil jeho názor na život, čo žena znamená v manželstve a ako sa má správať. Nekričali po sebe, nemali medzi sebou konflikt. Nechcela a nemala právo sa starať do ich sporov, bola nevesta, o všetkom však informovala brata žalobcu 2/ a žalobcu 2/. Už v čase uzatvorenia darovacej zmluva mali medzi sebou žalobca 1/ a jeho bývalá manželka problémy. Vyjadrila sa vtedy, že odíde z tejto domácnosti, ak sa situácia nezmení. Bolo jej povedané, že sa situácia nezopakuje, svokor bol po liečení, navrhla ako vďaka doopatrovanie. Toto doopatrovanie si predstavovala tak, že keď budú rodičia žalobcu 2/ starí, budú mať zdravotné problémy, že ich doopatrujú, bola vtedy tehotná, čakala dcéru, verila, že to bude už konečne fajn, že tam už bude konečne kľud. Informáciu o zdravotných problémoch svokrovcov ako aj informáciu o pohrebe mala, ale na pohrebe nebola. Od odchodu, vzhľadom na to, ako sa ku nej správali, doposiaľ neprejavila žiadny formálny záujem, napr. odkaz k blahoželaniu, ani sms. Ak by ju požiadali po rozvoze, aj napriek tomu, čo sa stalo, by svoj záväzok zo zmluvy plnila. Na nákladoch, ako energie, dane, úver sa nepodieľa, ale platí smeti. Uvedenú nehnuteľnosť neužíva, platila si nájom.

12. Právny zástupca žalovanej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Cod/3/2023-426 z 24.04.2023, ktoré korešponduje s uznesením Ústavného súdu SR z 21.062016, sp. zn. III US 412/2016. Poukazom na uvedené právny úkon predložený v žalobe nemožno považovať za darovaciu zmluvu a žiadať tak vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Odplatosť vyplýva aj z textácie samotnej zmluvy, čl. 7, z ktorého vyplýva, že účastníci darovacej zmluvy uzatvárajú zmluvu o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. A tiež je vyslovene uvedené opateru a starostlivosť v čase nemoci a choroby. Vo výzve na vrátenie daru zo dňa 26.4.2022, ktorá bola žalovanej adresovaná, bol zastabilizovaný okruh skutočností, pre ktoré žiada protistrana vrátenie daru.

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho sudu ČR sp. zn. 33Cdo/2075/2011, ktorý túto situáciu rieši vo svojom rozhodnutí. Skutočnosti, resp. tvrdenia, ktoré boli uvedené vo výzve, o týchto bolo vykonané dokazovanie. V konaní sa tieto skutočnosti nepreukázali, resp. nie sú takej intenzity pre vrátenie daru. Sám žalobca 2/ vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovanou investovali do nehnuteľností spoločné finančné prostriedky.

13. Právna zástupkyňa žalobcov poukazuje na to, že ide o dve samostatné zmluvy, a to darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, čo vyplýva aj zo samotnej formulácie zmluvy, kde v článku 1,2,3,4,5,6 je darovacia zmluva a v čl. 7,8, zmluva o zriadení vecného bremena. Darovanie bolo bez podmienok, bez protiplnenia. Čo sa týka doopatrovania, uvedené vyplýva aj z výpovede žalobcu 1/, že sama žalovaná sa ponúkla, že sa postará o darcov. Ide teda o odlúčiteľné a samostatne existujúce zmluvy. Je bežné v praxi, že sa v rámci zmluvy o zriadení vecného bremena dáva ako forma osobného záväzku, že sa postará v starobe a chorobe a v minulosti sa bežne do zmlúv o zriadení vecného bremena vyčíslovala hodnota. Zdravotný stav žalobcu 1/ sa zhoršuje, vyžaduje si pomoc, žalobca 2/ je na to sám, nevláda. Žalovaná bola písomne vyzývaná na poskytnutie pomoci, túto výzvu si neprevzala. Čo sa týka investovania finančných prostriedkov žalobcom 2/ a žalovanou, tieto získali bývalí manželia z úveru, ktorý doposiaľ spláca sám žalobca 2/, žalovaná zaplatila iba dve splátky. Samotný záväzok pomoci, a to osobnostný nemajetkový, tento žiadala do zmluvy samotná žalovaná. V rozpore s dobrými mravmi sa správala žalovaná k rodičom žalobcu 2/ už počas spoločného bývania, aj po odchode žalovanej v roku 2017 stále porušuje svoje povinnosti, tento stav trvá dlhodobo, roky. Žalobca 1/ po operácii bude potrebovať pomoc aj do budúcnosti. Bola písomne vyzvaná na poskytnutie pomoci.

14. Právny zástupca žalobcov záverom uviedol, že žalovaná sa hrubo správala, porušovala hrubo dobré mravy voči darovaným tým, že v čase bývania v spoločnej domácnosti neposkytovala žiadnu pomoc obidvom darcom. Po opustení tejto spoločnej domácnosti v roku 2017 taktiež neposkytovala žiadnu pomoc, opateru v chorobe a v starobe darcom. Nezaujímal sa o nich, žiadnym spôsobom ich nekontaktovala. Keď daryňa pani J. B. v roku XXXX zomrela, nebola na pohrebe, vôbec ju to nezaujímal, že daryňa zomrela, neprejavila žiadnu ľútosť. Hoci sprostredkovane vedela o zlom zdravotnom stave druhého darcu A. B. (žalobcu 1/), vôbec ho nekontaktovala s tým, či niečo nepotrebuje, ako sa má. Tieto informácie o zlom zdravotnom stave vedela jednak sprostredkovane od svojich detí a taktiež prebiehajúcich konaniach napr. o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, o vrátení daru, tzn. že s niekoľkoročnou vedomosťou o zlom zdravotnom stave pána A. B. (žalobcu 1/), mu neposkytla ani najmenšiu pomoc. Vzhľadom na tieto skutočnosti a na tú skutočnosť, že sama sa klauzulou o poskytnutí opateru a starostlivosti v čase staroby a nemoci, ktorá bola vpísaná do darovacej zmluvy pod článkom 7 tejto zmluvy, neposkytovala žiadnu pomoc a nedodržiavala túto klauzulu niekoľko rokov a stále ju nedodržiava. Žalovaná tak hrubo porušila dobré mravy voči darcom a preto žiadajú vrátiť dar.

15. Právny zástupca žalovanej záverom uviedol, že napriek tomu, že žiadny právny predpis dobré mravy nedefinuje, je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti, majú povahu noriem základných. K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru, smeruje len také závadné konanie obdarovaného voči darcovi, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, alebo len jeho nevďačnosť, ale predpokladom aplikácie ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka je len kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií a nielen podľa subjektívneho názoru darcu. Pri posudzovaní, či konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba vychádzať tiež z princípu vzájomnosti a zohľadniť aj tú skutočnosť, či správanie obdarovaného nebolo vyprovokované samotným darcom. Výzva na vrátenie daru je jednostranný právny úkon, ktorý musí mať zákonom predpísané náležitosti, musí byť určitý a zrozumiteľný a jeho doručením zaniká vlastnícke právo, pokiaľ skutočnosti v ňom obsiahnuté naplňajú podmienky ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Na základe toho konanie obdarovaného, ktoré darca hodnotí ako v rozpore s dobrými mravmi musí byť nezameniteľne identifikované už v tejto výzve, nakoľko sa ňou určuje okruh skutočností pre dokazovanie v konaní. V danom prípade v súdnom konaní bolo preukázané, že žalovaná nekonala voči žalobcovi ako darcovi v rozpore s dobrými mravmi a jednak ani konanie opísané vo výzve z 26.04.2022 nie je možné považovať objektívne za to, aj keby bolo pravdivé, za konanie hrubo odporujúce dobrým mravom. Z výpovede darcu v konaní vyplynulo, že zásadným momentom pre vrátenie daru bola okolnosť

vedenia súdneho sporu žalovanou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetu daru. Túto okolnosť darca vnímal tak, že žalobkyňa príde k majetku, na ktorého nadobudnutí sa podľa jeho názoru nepodieľala a teda sa má obohatiť. Tento názor zdieľa aj žalobca 2/, ktorý ho niekoľkokrát prezentoval na pojednávaní a sám vypovedal v konaní, že nič z toho, čo sa deje, by nebolo, pokiaľ by sme sa riadne dohodli. Je teda evidentné, že podkladom vrátenia daru nie je nejaké konanie žalovanej, ale majetkový spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi žalovanou a žalobcom 2/. Na druhej strane bolo v konaní nepochybne preukázané, že to bol práve žalobca 1/ ako darca, ktorý nikdy žalovanú nekontaktoval, nikdy jej netelefonoval a o pomoc ju nežiadal. Pokiaľ sa na dnešnom pojednávaní prišlo s tvrdím, že žalovanej mala byť zaslaná nejaká písomná výzva na poskytnutie pomoci, o tomto žalovaná nič nevie, je teda predpoklad, že to bolo tesne pred týmto pojednávaním, nakoľko do včera žiadna takáto písomnosť žalovanej doručená nebola. Čo sa týka tvrdenia, že žalovaná sa nepodieľala na zhodnotení domu, tak toto bolo vyvrátené samotným žalobcom 2/, ktorý vo svojej výpovedi dňa 17.10.2024 potvrdil, že mali so svojou bývalou manželkou, teda žalovanou 250 000,00 SK zo stavebného sporenia, ktoré vyplatili bratovi, keďže on dostal staršiu chalupu, 20 000,00 Eur si zobrali na prerábku okien, úver a 10 000,00 Eur na prerábku kúpeľne mali z vlastných zárobkov. Je teda zrejmé, že aj žalovaná sa podieľala na zhodnotení domu a teda nie je pravda, ako sa tvrdí vo výzve na vrátenie daru, že má záujem získať majetkový prospech bez akejkoľvek protihodnoty. V súvislosti s konštantou judikatúrou, ktorú zastáva aj Okresný súd Trenčín v spojení s Krajským súdom v Trenčíne ako súdom odvolacím, poukazuje na posledné rozhodnutia Okresného súdu Trenčín a to 18C/22/2022 zo dňa 25.09.2024, ktoré rozhodnutie vo svojom odôvodnení konštatuje vyššie spomínané skutočnosti, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené v celom rozsahu rozsudkom Krajského súdu v TN sp. zn. 11Co/71/2024 zo dňa 30.04.2025 a ktoré rozhodnutia plne zastávajú postoj, že dôvodom na vrátenie daru je len také konanie obdarovaného, ktoré nad všetky pochybnosti a objektívne zato je v rozpore s dobrými mravmi, čo v tomto súdnom konaní preukázané nebolo a žalobcovia teda neunesli dôkazné bremeno ohľadne týchto tvrdení. Podľa tvrdenia žalobcov sa porušovanie dobrých mravov žalovanej malo tiež diať už v čase, keď žalovaná bývala v spoločnej domácnosti a keďže žalovaná zo spoločnej domácnosti odišla v roku 2017, je aj z tohto dôvodu preukázané, že žaloba o vrátenie daru z roku 2022 má jednoznačnú spojitosť so súdnym konaním medzi žalovanou a žalobcom 2/ o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a vôbec nie s údajným konaním žalovanej voči žalobcovi 1/. Žiadajú preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. Podľa čl. III Darovacej zmluvy, zmluvy o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo dňa 28.10.2003 darujúci manželia, A. B. a J., I. F., ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností, zapísaných v LV č. XXX pre obec a k.ú. A., domu súp.č. XXX, postavenom na parc.č. 409, parc.č. 409 – zast. Plochy vo výmere 312 m², parc.č. 410 – záhrady vo výmere 281 m² v celosti, darujú tieto nehnuteľnosti v prospech obdarovaných, E. B. a A. H. B., I. F. – svojho syna a nevesty, každému v 1.

17. Podľa čl. VII odsek 1. Darovacej zmluvy, zmluvy o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo dňa 28.10.2003 darcovia (žalobca 1/ s nebohcou manželkou) a A. B. (syn darcu - žalobcu 1/) uzatvorili tiež zmluvu o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to právo doživotného bývania v dome súp.č. 467 v k.ú. F., spoluužívania prísluších priestorov, parc.č. 32019/2, 32020/2, 3202/3. Tomuto ich právo zodpovedá povinnosť povinného A. B. (syna darcu - žalobcu 1/), toto právo rešpektovať a táto jeho povinnosť prechádza na prípadného ďalšieho vlastníka nehnuteľnosti. Toto právo pri päťnásobku ročného plnenie po 200,00 Sk mesačne predstavuje sumu 12.000,00 Sk.

18. Podľa čl. VII odsek 2. Darovacej zmluvy, zmluvy o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo dňa 28.10.2003 darcovia (žalobca 1/ s nebohcou manželkou) a obdarovaní (žalobca 2/ a žalovaná) uzatvorili tiež zmluvu o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to právo doživotného bývania v dome súp.č. XXX v k.ú. A., spoluužívania prísluších priestorov, parc.č. 409, 410, tiež opateru a starostlivosť v čase nemoci a staroby. Tomuto ich právo zodpovedá povinnosť povinných (žalobcu 2/ a žalovanej) toto právo rešpektovať a táto ich povinnosť prechádza na prípadného ďalšieho vlastníka nehnuteľnosti. Toto právo pri päťnásobku ročného plnenia po 200,00 Sk mesačne predstavuje sumu 12.000,00 Sk.

19. Podľa výzvy žalobcu 1/ zo dňa 26.04.2022 adresovanej žalovanej, žalobca žiada žalovanú o vrátenie daru – spoluvlastníckeho podielu v podiele 1 - ice na predmetných nehnuteľnostiach pre hrubé porušenie dobrých mravov, a to nezáujem o darcov, nenavštevovanie, odmietnutie akejkoľvek komunikácie, neposkytovanie potrebnej úcty, nestaranie sa o darcov v chorobe, neposkytnutie pomoci a opateru,

podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorú považujú za konanie v rozpore s dobrými mravmi voči osobám blízkym.

20. Z doručenky vyplýva, že predmetná výzva bola žalovanej doručená dňom 02.05.2022.

21. Z písomného vyjadrenia N. B., nar. XX.XX.XXXX, dcéry žalobcu 2/ a žalovanej vyplýva okrem iného, že žalovaná odchádzala z domu v zlom psychickom stave. Vzťah, ktorý mala s dedkom (žalobcom 1/) a babkou (nebohou manželkou žalobcu 1/) nebol žiadny vzťah. Nerozprávali sa a nechceli sa vidieť navzájom. Nebolo to najlepšie, ale lepšie, ako keby sa hádali a robili scény. Mamina (žalovaná) sa vyjadrovala vždy tak, že nechce s nimi tráviť čas a radšej zostane sama doma a my môžeme ísť za nimi. Nehovorila o nich pred nami deťmi zle. Chcela, aby sme mali dobré vzťahy a aby nás mali radi. Verím, že neporušila dobré mravy, ako bolo prednesené. V rodinách sa stáva, že si ľudia navzájom nerozumejú a jednoducho nekomunikujú. Ako aj v normálnych vzťahoch, nie iba v rodinných. Nerobila nič napriek, nehovorila o nich žiadne klamstvá, v podstate nemala potrebu hovoriť o nich, ani sa k nim vyjadrovať, lebo to jednoducho boli ľudia, s ktorými si nesadla. Keď mali moji rodičia hádky, babka s dedkom si vždy zastavali tatina, svojho syna a veľa krát sa stalo, že moja mamina pôsobila ako chudera, čo nič nevie a neznamena nič. Bolo jej prednášané aj to, že do domu nepatrí a že bez tatina nemá nič. Viem potvrdiť, že bola urážaná a znehodnocovaná. Vzťahy sú niekedy aj takéto. Keď mamina odišla z domu, bolo na ňu iba nadávané a ak niekto z rodiny počul jej meno, hneď sa spustil vodopád nadávok a urážok. Kam išla, tak len počúvala o tom, ako na ňu tatino všade nadáva a rozpráva o nej zle. Dedko a babka boli tiež zapojovaní, ale skôr o nej nechceli ani len počuť, nie to ju vidieť. Celá rodina dávala jasne najavo, že nie je v dome vítaná. Nikdy nepožiadali o jej pomoc, ani o jej názor, ani o nič.....V zmluve sa píše, že mamina sa má postarať o tatinových rodičov, lenže na základe tejto celej rodinnej situácie a ich odcudzenia to nebolo možné a myslím, že ani nie vhodné. Od maminy nikto nikdy nepýtal pomoc, nevolal, nepísal...ak sa naskytol dedkovi alebo babke zlý zdravotný stav, vždy sa pýtala, ako sú na tom, ale nie za zámerom, že má nejakú zmluvu, ale len preto, lebo je človek a má dušu a srdce. Keď babka zomrela, pomáhala mne a bratovi so smútkom a zaujímala sa o tom, ako sa cítíme my a dokonca sa pýtala, ako sa cíti dedko a otec, ale nás detí, lebo sme jej blízki. Tatino a dedko sú jej minulosťou a nie blízkou rodinou. Na pohrebe nebola, lebo vedela, že nie je vítaná a že by spôsobila iba zbytočnú drámu. Dôležité bolo, aby sme sa my blízki rozlúčili s babkou v klude a v tichu. Nemyslím si, že riešenie týchto vecí a starých rodinných situácií a konfliktov medzi rôznymi členmi rodiny pomôže vyriešiť rozdelenie majetku. Chcem, aby sa táto celá kauza vyriešila a aby mamina aj tatino dostali to, čo si naozaj zaslúžia.

22. Z písomného vyjadrenia A. B., nar. XX.XX.XXXX, syna žalobcu 2/ a žalovanej vyplýva okrem iného, že po odchode maminy som zostal žiť s tatinom. Dlhú dobu, skoro každý deň som doma nepočúval nič iné, len nadávky na maminu adresu, alebo jej rodičov. Tatino rozprával len o tom, či predo mnou, tatinovou novou priateľkou, návštevami, alebo pred tatinovou mamou, ktorá bola z toho veľmi smutný.....Tatino doma rozprával, prečo mamina nepríde domov a nestará sa o dedka, keď to má v darovacej zmluve. No jednoducho preto, lebo to bolo nereálne. Nevie si predstaviť, čo by nastalo, keby sa mamina ukázala po tom čo odišla z domu pred prahom tatovho bytu. Povaha tatina to nedovolila, bol som toho veľa krát svedkom, že by sa diali len zlé veci potom. Preto ani nebola na babkinom pohrebe. Na babku sa ale stále pýtala tak ako aj na dedka a tata, aj keď sme mali všetci doma koronavírus. Chcel som poradiť, čo im dať, aby im to prešlo, tak som s maminou volal a ona mi poradilo. Tak isto po babkinej smrti som sa mamine mohol vyplakať a porozprávať sa s ňou a z jej strany nepadlo ani jedno slovo, čo by smerovalo ako útok na hocikoho, či už dedka, tata, babku. Po odchode maminy stále tatino vrazil, ako tam všetko mala, či už bazén, teplo domova, strechu nad hlavou, chodila po dovolenkách.....Mamina nikdy neurážala tatinových rodičov. Vždy všetko riešila v klude...

23. Súd nevykonal žalobcami navrhovaný výsluch detí žalobcu 2/ a žalovanej, N. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX, nakoľko sa títo svedkovia vyjadrili písomne ku skutočnostiam preukazujúcim správanie žalovanej a darcov, napriek tomu, že právny zástupca mal za to, že sa ich vyjadrenia týkali iba vzťahu žalovanej a žalobcu 2/ (bývalých manželov). Poukazom na uvedené preto výsluch týchto navrhovaných svedkov súd považoval za nevhodný. Navyše tento dôkaz právny zástupca žalobcov navrhol vykonať na pojednávaní, kedy už boli vykonané všetky sporovými stranami navrhované dôkazy.

24. Podľa § 628 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

25. Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

26. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

27. Podľa § 60 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), stranami sú žalobca a žalovaný.

28. V predmetnom konaní žalobcovia žiadajú, aby súd určil, že spoluvlastnícky podiel vo výške 1 - ice na nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v k. ú. A., obec A., okres A., zapísaných v LV č. XXX, a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na KN parc. reg. „C“ č. 409, KN parc. reg. „C“ č. 409 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 312 m², KN parc. reg. „C“ č. 410 - záhrada o výmere 281 m², (ďalej len ako „spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach“) patrí do dedičstva po nebohej J. B., I. F., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX.

29. V konaní bolo zistené, že žalobca 1/ a nebohá manželka žalobcu 1/ (J. B., I. F.) ako darcovia darovacou zmluvou, zmluvou o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo dňa 28.10.2003 darovali obdarovaným - žalovanej (bývalej manželke žalobcu 2/) a žalobcovi 2/ (synovi žalobcu 1/ a nebohej manželky) vyššie uvedené nehnuteľnosti, a to každému v 1 - ici. Uvedené nehnuteľnosti mali manželia v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Tou istou listinou bolo v čl. VII odseku 2 v prospech darcov zriadené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, a to právo doživotného bývania v dome súp.č. XXX v k.ú. A., spoluužívania príľahých priestorov, parcely č. XXX a parcely č. 410. Tomuto právu darcov zodpovedá povinnosť obdarovaných toto právo rešpektovať a táto ich povinnosť prechádza na prípadného ďalšieho vlastníka nehnuteľnosti. Toto právo pri päťnásobku ročného plnenia po 200,00 Sk mesačne predstavuje sumu 12.000,00 Sk. Okrem toho sa v čl. VII odseku 2 zmluvy obdarovaní zaviazali poskytnúť darcom tiež opateru a starostlivosť v čase nemoci a staroby.

30. Z dôvodu, že sa žalovaná správala a správa v hrubom rozpore s dobrými mravmi voči darcom (žalobcovi 1/ a jeho nebohej manželke) tým, že sa nezaujímal o darcov, nenavštevovala ich, odmietla akúkoľvek komunikáciu, neposkytovala potrebnú úctu, nestarala sa o darcov v chorobe, neposkytla im pomoc a opateru, podala žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, ktorú žalobu považujú žalobcovia za konanie v rozpore s dobrými mravmi voči osobám blízkym, požiadal žalobca 1/ žalovanú výzvou zo dňa 26.04.2022, aby vrátila dar, t.j. spoluvlastnícky podiel v 1 - ici na vyššie uvedených nehnuteľnostiach.

31. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobu žalobcov je potrebné zamietnuť, vo vzťahu k žalobcovi 2/ a 3/ z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a vo vzťahu k žalobcovi 1/ ako nedôvodnú.

32. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

33. „Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu

zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 214/2011).

34. Napriek tomu, že daryňa - manželka žalobcu 1/ zomrela, žalobca 1/ ako jeden z manželov, ktorí darovali spoločne žalovanej spoluvlastnícky podiel, ktorý mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, môže žiadať žalobou obnovenie vlastníckeho práva z titulu vrátenia daru v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Uvedené umožní konanie o novoobjavenom majetku poručiť, v rámci ktorého bude vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov k predmetnému spoluvlastníckemu podielu a k podielu zomrelej manželky nadobudnú vlastnícke právo dedičia ku dňu jej smrti. Poukazom na uvedené má žalobca 1/ naliehavý právny záujem na požadovanom určení. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/255/2007 zo dňa 20. marca 2008).

35. Pokiaľ ide o žalobcov 2/ a 3/ (synov žalobcu 1/ a nebohej manželky žalobcu 1/), v tomto konaní nie je daná ich aktívna vecná legitímácia, nakoľko žalobcovia 2/ a 3/ neboli účastníkmi hmotno-právneho vzťahu, a to darovacej zmluvy vo vzťahu k žalovanému spoluvlastníckemu podielu žalovanej, z ktorého sa žalobou vyvodzuje uplatnený nárok, ale iba žalobca 1/ a jeho nebohá manželka ako darcovia a žalovaná ako obdarovaná. Až pri prípadnom preukázaní v tomto konaní, že na strane žalovanej došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov a že výzvou na vrátenie daru došlo k odstúpeniu a teda zrušeniu darovacej zmluvy, by nasledovalo konanie o novoobjavenom majetku. Ako už bolo vyššie uvedené, v rámci toho by sa najskôr vyporiadalo bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu 1/ a jeho nebohej manželky k predmetnému spoluvlastníckemu podielu a k podielu zomrelej manželky by nadobudli vlastnícke právo dedičia ku dňu jej smrti (synovia žalobcu 1/ a zomrelej manželky žalobcu 1/ - v tomto konaní žalobca 2/ a žalobca 3/).

36. Poukazom na uvedené súd žalobu žalobcov 2/ a 3/ z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zamietol.

37. Keď súd ustálil žalobcu 1/ ako osobu aktívne vecne legitímovanú, zameral dokazovanie na zistenie, či správanie tak, ako ho popisoval žalobca 1/ vo výzve na vrátenie daru, ako aj vykonaním ďalších dôkazov, malo, resp. má intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov, pre ktoré žalobca 1/ žiadal svoje vlastnícke právo na nehnuteľnostiach vrátiť.

38. Súd v konaní postupoval podľa § 191 CSP a dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátenie toho, čo uviedli strany sporu.

39. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka vyžaduje zákonné predpoklady pre vrátenie daru, a to:

1. existenciu darovacej zmluvy medzi darcom a obdarovaným ohľadom predmetu darovania,
2. chovanie obdarovaného, ktoré možno objektívne posudzovať, kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov,
3. hrubé porušenie dobrých mravov vo vzťahu k darcovi alebo k členom jeho rodiny, pričom darca sa musí formou jednostranného prejavu vôle obsiahnutom v žalobe alebo samostatnou listinou súdnou cestou domáhať voči obdarovanému vrátenia daru,
4. existenciu právoplatného rozhodnutia právotvornej konštitutívnej povahy.

Pojmovými znakmi darovacej zmluvy je prenechanie niečoho v zmysle § 628 Občianskeho zákonníka, ďalej bezodplatnosť, teda stručne povedané, nesmie sa dostať žiadneho protiplnenia, ktoré má majetkovú hodnotu vo vzťahu k darcovi a tiež dobrovoľnosť liberalita, teda prenechanie niečoho.

40. Odborná literatúra aj súdna prax považujú zhodne za hrubé porušenie dobrých mravov (hrubé a nemorálne chovanie) obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, buď porušenie dobrých mravov značnej intenzity a váhy, napr. uskutočnené jednorazovým činom alebo porušovanie dobrých mravov opakovane, sústavne, ktoré však v dôsledku svojho trvania a charakteru možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Kedy pôjde o hrubé porušenie dobrých mravov a kedy už nie, bude vždy otázkou posúdenia konkrétneho jednotlivého prípadu a jeho zvláštností. Pre toto posúdenie však nemôže byť rozhodujúce subjektívne hľadisko darcu (nestačí, aby šlo len o prejav subjektívne pociťovaného nevdaku), ale aj hľadisko objektívne. Možno tiež zdôrazniť, že nie je rozhodujúce, akú konkrétnu podobu hrubé porušovanie dobrých mravov zo strany obdarovaného voči darcom alebo

členom jeho rodiny nadobudlo. Zo skúseností a právnej praxe možno dôvodiť, že do tejto kategórie budú spadať prípady, kedy sú darca, či členovia jeho rodiny vystavení priamemu fyzickému násiliu alebo hrubým urážkam, psychickému nátlaku zo strany obdarovaného spočívajúceho vo vyhrožovaní, vydieraní, ponižovaní, šikanovaní atď. Je zároveň faktom to, že hrubé porušenie dobrých mravov nemusí vždy napĺňovať znaky trestného činu, priestupku alebo iného správneho deliktu. Ak je však už trestný čin už priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa zvláštnych predpisov spáchaný a kto ho spácha, je súd rozhodujúci o vrátení daru v týchto smeroch rozhodnutím príslušných orgánov viazaný. Chovanie sa obdarovaného hrubo porušuje dobré mravy, ak sa ocitne v rozpore so všeobecne uznávaným mienením, ktorý vo vzájomných vzťahoch medzi nimi určuje, aký má byť obsah tohto konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku spoločnosti. Výpočet dobrých mravov nemožno vzhľadom k pestrosti a mnohotvárnosti dopredu určiť. Zásady mravného poriadku spoločnosti a v dôsledku toho aj dobré mravy sa vo vzájomnom súžití ľudí a zároveň v súlade s prebiehajúcim spoločenským vývojom v určitej miere rozvíjajú, a to tak v zmysle časovom ako aj miestnym. Ak sa prieči určité chovanie darcu dobrým mravom, musí byť súdom v danom čase a vzájomnom chovaní účastníkov občianskoprávných vzťahov vždy zistené. Súd vychádza z objektívneho kritéria, prihliada ku všetkým okolnostiam konkrétneho prípadu. Súdna prax vymedzila pojem dobrých mravov ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. V tejto súvislosti sa nemožno tiež nezmieniť o obťažnej preukázateľnosti chovania obdarovaného, ktoré by zadávalo darcovi dôvod k súdnemu domáhaniu sa vrátenia daru. K hrubému porušovaniu dobrých mravov v úzkom rodinnom spoločenstve môže dochádzať bez akýchkoľvek vonkajších prejavov, z ktorých by bolo možné na existenciu tohto potrebného zákonného predpokladu podľa § 630 Občianskeho zákonníka usudzovať. Nie je tiež dokonca možné ani vylúčiť možnosť účelového a špekulatívneho využitia ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Súd považuje za významné zmieniť ďalší aspekt k veci, a to uplatnenie princípu proporcionality, ktorý sa uplatní pri kolízii dvoch alebo viacerých konkurujúcich si subjektívnych práv. Na strane žalobcu je to právo darcu dar odvolať, žiadať vrátenie daru a na strane žalovaného právo vlastníť majetok. Chovanie obdarovaného spočívajúce v nevdaku musí preto nadobudnúť takú intenzitu, aby právo darcu netpieť takýto nevdak bolo porovnateľné so záujmom obdarovaného na zachovanie princípu právnej istoty nedotknuteľnosti vlastníctva. Inak by v praxi dochádzalo k neprijateľným pomerom, kedy by obdarovaný bol darcovi po celú ďalšiu dobu zaviazaný neobmedzene alebo neprimerane hlboko a ich vzájomný vzťah by bol výrazne nerovnomerný. K platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru je z hľadiska jeho určitosti nevyhnutné, aby v ňom darca celkom zreteľne a jednoznačne uviedol tie konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Úkon darcu smerujúci k vráteniu daru môže byť obsiahnutý priamo v žalobe; aj v nej musí však žalobca dostatočne presne, určito a konkrétne opísať skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku...Skutkové okolnosti uvedené darcom vo výzve alebo v žalobe sú potom predmetom dokazovania a tiež posudzovania z hľadiska, či došlo k naplneniu predpokladov, za ktorých sa darca môže domáhať vrátenia daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Je na súde, aby v oboch prípadoch skutkovo a právne vyhodnotil, či sa doručením výzvy alebo žaloby obdarovanému obnovilo vlastníctvo darcu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/616/2015 zo dňa 10. decembra 2015).

41. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané splnenie prvej podmienky – existencie darovacej zmluvy medzi darcami (žalobcu 1/ a jeho nebohej manželky) a obdarovanou (žalovanou), ktorej predmetom bol spoluvlastnícky podiel na vyššie uvedených nehnuteľnostiach v 1 - ici.

42. Pokiaľ ide o námietku právneho zástupcu žalovanej, že darovacia zmluva bola odplatná, a to poukazom na čl. VII. odsek 2 zmluvy, súd uvádza, že jednou listinou boli dohodnuté dva samostatné právne úkony, a to darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena spočívajúceho práve doživotného bývania v dome súp.č. XXX v k.ú. A., spolužívania príslušných priestorov, parciel č. XXX, XXX. Ohodnotenie ako päťnásobok ročného plnenia po 200,00 Sk mesačne predstavujúce sumu 12.000,00 Sk, sa vzťahovalo práve na vecné bremeno. Uvedené bolo dohodnuté aj v čl. VII. odsek 1 medzi darcami a druhým synom A. B. vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam. Toto plnenie sa nevzťahovalo na opateru a starostlivosť darcov v čase nemoci a staroby, ku ktorej sa obdarovaní zaviazali.

43. Ďalšou podmienkou je výzva darcu (žalobcu 1/) adresovaná obdarovanej (žalovanej), aby vrátila dar, ktorú žalobca 1/ k žalobe pripojil. Skutkové okolnosti, ktorými žalobca 1/ opisuje správanie žalovanej vykazujúce intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov, sú podľa názoru žalobcu 1/ nezáujem

žalovanej o darcov, nenavštevovanie darcov, odmietanie akejkoľvek komunikácie, neposkytovanie potrebnej úcty, nestaranie sa o darcov v chorobe, neposkytnutie pomoci a opateru darcom, podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam.

44. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že správanie žalovanej v danom prípade nevykazuje intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov. Žalobca 1/ tak neunesol dôkazné bremeno.

45. V konaní bolo zistené, že žalovaná žila v rodinnom dome na dolnom poschodí so žalobcom 2/ (synom darcov) a na hornom poschodí bývali darcovia (žalobca 1/ s nebohú manželkou). Darovacia zmluva bola uzatvorená 28.10.2003 a vklad do katastra bol povolený dňa 01.12.2003. Ako vyplynulo z výsluchu žalobcu 1/, bývalého manžela žalovanej a samotnej žalovanej, vzťahy medzi žalovanou a darcami boli s odstupom času narušené. Je potrebné uviesť, že zachovať dobré vzťahy je vecou vzájomnej tolerancie. Ako ale vyplynulo z vyjadrenia dcéry žalovanej a žalobcu 2/, žalovaná bola darcami urážaná, znehodnocovaná, a po konflikte v roku 2012, žalovaná s darcami viac menej nekomunikovala, nakoľko sa snažila vyhnúť ďalším konfliktným situáciám. Rovnaké tvrdenie zastávala samotná žalovaná. Deti žalovanej a žalobcu 2/ potvrdili, že žalovaná darcov nikdy neurážala, vždy všetko riešila v klude, nerobila prieky. Je pravdou, že sama žalovaná nerozporela tú skutočnosť, že s darcami po konflikte v roku 2012 „viac menej nekomunikovala“, no bolo to z dôvodu, že sa vyhýbala ďalším urážkam a vyvolávaným konfliktom. Súd je toho názoru, že takéto správanie žalovanej nie je možné považovať za správanie vykazujúce hrubé porušenie dobrých mravov. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie na strane žalovanej vyvoláva. Ako ďalší dôvod uvádzaný žalobcom 1/, a to že žalovaná darcom nikdy neposkytla pomoc, tiež v danom konkrétnom prípade nevykazuje intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov, nakoľko žalobca 1/ žalovanú o pomoc nikdy nežiadal. Uvedené tvrdila aj dcéra žalovanej a žalobcu 2/ s tým, že žalovanú darcovia nikdy nepožiadali o pomoc, ani o názor, ani o nič. Aj po februári 2017, ako odišla žalovaná zo spoločného domu do nájmu, darcovia nikdy nepožiadali žalovanú o pomoc, poukazom na osobný záväzok poskytnúť darcom opateru a starostlivosť v čase nemoci a staroby. Intenzívnu starostlivosť a opateru po smrti manželky žalobcovi 1/ poskytoval a poskytuje žalobca 2/ (syn žalobcu 1/), ktorý sa k takémuto záväzku v čl. VII. odsek 2 zmluvy tiež zaviazal. Napriek uvedenému sa žalovaná o darcov zaujímala, od svojich detí sa informovala o zdravotnom stave darcov, aj počas covidu syna inštruovala, ako darcom pomáhať.

46. Je preto dôvodné sa domnievať, že poukazovanie žalobcu 1/ na správanie sa žalovanej, či už v období, keď žila v spoločnom dome, alebo po odchode žalovanej v roku 2017 zo spoločného domu, je účelové a súvisí práve s podanou žalobou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, ktorých sú žalovaná a žalobca 2/ podielovými spoluvlastníkmi, každý v 1 - ici. Navyiac, ako sa vyjadril syn žalovanej a žalobcu 2/, po odchode žalovanej nechceli darcovia o žalovanej ani len počuť, nie to ju vidieť. Preto aj argumentácia žalobcu 1/, že keďže sa žalovaná o darcov po odchode zo spoločného domu nezaujímala, že ich nenavštívila, neprišla sa spýtať, či niečo nepotrebujú, znášali uvedené aj s nebohú manželkou veľmi zle, je nepravdepodobná ako aj to, že by od žalovanej nejakú pomoc prijali.

47. Rovnako tak podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva žalovanou, ktoré považuje žalobca 1/ za konanie v rozpore s dobrými mravmi, nemorálne, zlé a necharakterné voči blízkym osobám - synovi žalovanej a žalobcu 2/, ktorý žije v predmetných nehnuteľnostiach, žalobcovi 2/, ktorý sám spláca pôžičku, žalobcovi 1/, ktorý má právo doživotného bývania a užívania v predmetných nehnuteľnostiach, keďže žalovaná žiada vyplatiť polovicu hodnoty nehnuteľnosti určenej vypracovaným znaleckým posudkom, pričom sa podľa názoru žalobcu 1/ nepričinila o zhodnotenie domu, podľa názoru súdu nevykazuje intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov žalovanou. Žalovaná v predmetnej nehnuteľnosti žila už v čase podpisu darovacej zmluvy, t.j. v roku 2003, nehnuteľnosť spoločne so žalobcom 2/ zveľaďovali. Žalobca 2/ potvrdil, že mali so žalovanou 250.000,00 Sk zo stavebného sporenia, ktoré vyplatili bratovi žalobcu 2/, keďže brat dostal staršiu chalupu, 20 000,00 Eur si žalobca 2/ a žalovaná zobrali na prerábku okien, úver a 10.000,00 Eur na prerábku kúpeľne mali z vlastných zárobkov. Nie je teda pravdou, ako tvrdí žalobca 1/ vo výzve na vrátenie daru, že žalovaná má záujem získať majetkový prospech bez akejkoľvek protihodnoty. Nakoľko sa žalovaná pokúšala so žalobcom 2/ dohodnúť mimosúdne, avšak bezúspešne, nemá žalovaná inú možnosť ako sa vyporiadať so žalobcom 2/ cestou súdu. Je preto právo žalovanej podať takúto žalobu.

48. Žalobca 1/ tak neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na strane žalovanej došlo k takému správaniu, ktoré by súd mohol vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, a na základe ktorých by mu vznikol nárok na vrátenie daru. Keďže predpoklady na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka neboli splnené, súd žalobu zamietol.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súd v Trenčíne, pracovisko Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).